

Savinjske NOVICE

51. PRAZNIK FLOSARJEV NA LJUBNEM (stran 27)

(Foto: Ciril M. Sem)

BENCINSKI SERVIS

Agip

LETUŠ

NAROČILA KURILNEGA OLJA

tel. 03 891 56 11

POLETNA NAGRADNA AKCIJA!

**ODKUP, SORTIRANJE IN PRODAJA
ODPADNIH SUROVIN**

SRĐAN PANIČ s.p.
Kokarje 1, 3331 Nazarje

Tel.: 031 889 198
Delovni čas: od 8.00 do 12.00
in od 13.00 do 18.00

Pogoji poletne nagradne akcije so objavljeni
na sedežu podjetja v Kokarjah 1.

Vsaka fizična oseba, ki v času od 15. julija do 31. avgusta 2011 na deponijo v Kokarjah (bivši zadržni dom) pripelje več kot 100 kg odpadnih produktov, prejme kupon, s katerim sodeluje v nagradnem žrebanju, v katerem se izžrebanim posameznikom podeli 11 nagrad:

**LCD TV sprejemnik in 10
praktičnih nagrad.**

Andrej Terglav s.p.
Andraž 96b
3313 Polzela

Tel.: 03/572-06-73

GSM: 041/216-214

www.terglav.si

- Beljenje notranjih površin in fasad
- Dekorativni opleski
- Izdelava izolacijskih fasad
- Delo na višini z dvizno košaro

RELAX ŠOLA VOŽNJE

MOZIRJE - 041 227 133

POUČJEMO TUDI MLADOSTNIKE STAROSTI
16 LET za vožnjo s spremljevalcem !!!

TEČAJ CPP

**sreda,
17.8. ob 17.00**

**UGODEN RELAX-ov KREDIT
do 24 obrokov !!!**

MOZIRJE, Savinjska c. 29 www.avtosola-relax.si

Hotel Plesnik

*Vsako soboto in nedeljo
Vam nudimo družinska kosila po
ceni 10,00 EUR.*

*Otroci do 10. leta imajo kosilo brezplačno
(en otrok na eno odraslo osebo).*

Vijudno vabljeni!

Vaš Hotel Plesnik ****

Tel.: 03 839 23 00

IZPUŠNI LONCI IN CEVI

**za osebna in lažja tovorna vozila, traktorje, delovne
stroje, štirikolesnike, skuterje in motocikle
KOVINSKA GALANTERIJA**

proizvodnja in motaža

MARN

MARN s.p., Vransko 18b, 3305 Vransko

Tel./fax: 03 5725 106, gsm 041 508 655, 031 814 999

e-mail: slavica.marn@siol.net, www.marn-vransko.si

**WHITE RABBIT
OUTDOOR**

KOLESARSKI CENTER BELI ZAJEC

PE: kolesarski center Beli zajec Mozirje Tel.: 05 925 11 46

**POLETNI ŠPORTNI
TABOR ZA MLADE**

OD 22.8.2011 DO 26.8.2011

CAMP MENINA VARDOLJE

PRIJAVE NA:

gsm: 041 865 598, 031 24 01 15

e-mail: belizajec@gmail.com

- RAFTING
- ROLANJE
- KOLESARJENJE
- POHODNIŠTVO
- SMUČANJE NA VODI, TRAVI
- IGRE Z ŽOGO

www.belizajec.si

Prokur GOSTINSTVO, Mitja Felcman s.p.
Dvornjaka cesta 4, 3331 Noterje

*Rezervacije za zabijane družbe za dogodke, kot so
rojstni dnevi, birmo, obhajila, obletnice ...
Po predhodnem dogovoru možno tudi ob nedeljah.*

*Privlačite si za spremembo
čisto pravo in nepozabno
gostinsko večerjo!*

Telefon: 03/58-32-800

www.gostilnegradvrbovec.com

Turistov v Sloveniji več, v Zgornji Savinjski manj kot lani

V slovenskih turističnih nastanitvenih objektih so v letošnjem juniju (statistični podatki za julij še niso obdelani) zabeležili za 11 odstotkov več prihodov in za 10 odstotkov več prenočitev kot v juniju 2010. Prihodov in prenočitev domačih turistov je bilo za štiri odstotke manj, prihodov tujih turistov za 19 odstotkov več, njihovih prenočitev pa za 22 odstotkov več.

Največ prihodov turistov so v juniju zabeležili v gorskih občinah (26 %), največ prenočitev turistov pa v zdraviliških občinah (31 %), kar je bilo za 11 odstotkov več kot junija lani. Na drugem mestu po številu prenočitev so bile obmorske občine (27 %), ki so beležile 6-odstotno rast glede na junij 2010.

Med vsemi turističnimi prenočitvami v juniju 2011 je bilo 62 odstotkov tujskih, od teh so jih največ ustvarili turisti iz Nemčije (17 %), Avstrije in Italije (oboje po 13 %). Več prenočitev kot v juniju 2010 so ustvarili turisti iz Ruske federacije (+ 62 %), Nemčije (+ 40 %), Avstrije (+ 38 %), Hrvaške (+ 15 %), Italije (+ 12 %) in še nekaterih drugih dežel.

V hotelih je bilo v juniju evidentiranih 62 odstotkov, v kampih 17, v počitniških domovih šest in v apartmajskih ter počitniških naseljih pet odstotkov vseh prenočitev turistov. Njihovo število

se je v omenjenem obdobju v primerjavi z lani najbolj povečalo v mladinskih hotelih (+ 34 %), kampih, zasebnih sobah in apartmajih (+ 16 %), penzionih (+ 14 %), gostiščih (+ 13 %) in hotelih (+ 12 %), največji upad prenočitev pa so beležili v motelih (- 33 %).

Nas je seveda zanimalo, kakšna je slika na področju turizma v Zgornji Savinjski dolini, kjer turisti prenočujejo predvsem v hotelih, kampih in turističnih kmetijah, medtem kot apartmajске kapacitete zaenkrat še ne dosegajo njihovega volumna. Za razliko od števil na nacionalnem nivoju število turistov v naši dolini letos ne presega lanskega, čemur naj bi delno botrovalo slabše vreme, delno pa splošne gospodarske razmere.

Seveda je vse navedene številke treba jemati z določeno mero rezerve, kajti očitno si nekateri turistični subjekti lahko privoščijo, da podatkov o zasedenosti njihovih kapacitet preprosto ne povedo. No, pa smo spet pri vprašanju pravne države, a turistov to prav nič ne zanima. Želijo si le doživetij, zaradi katerih jim ob koncu dopusta ni žal denarja, ki so ga zapravili.

Franci Kotnik

IZ VSEBINE: 32

Tema tedna:

Kakšna je turistična sezona v Zgornji Savinjski dolini? 4

Ljubno ob Savinji:

Otvoritev novega hotela Planinka 6

Gornji Grad:

S pomočjo evropskih sredstev do lepšega središča kraja 8

Rečica ob Savinji:

Septembra 780-letnica sojenja 10

Praznik občine Ljubno:

Občina, ki bi si jo za zgled lahko vzela država 11

Praznik občine Solčava:

»Ostane še, nočaj domu hitet je čist ibržno« 12

Žetev ovsu v Tiroseku:

Da stari običaji ne bi šli v pozabo 17

ISSN 0351-8140, leto XLIII, št. 32, 12. avgust 2011. Izhaja vsak petek. **Ustanovitelj:** Skupščina občine Mozirje. **Izdajatelj:** Savinjske novice, d.o.o. Nazarje, Savinjska cesta 4, 3331 Nazarje. Telefon: 03/83-90-790, telefon in faks: 03/83-90-791. **Glavni in odgovorni urednik:** Franci Kotnik. **Izvršni urednik:** Igor Solar. **Stalni zunanji sodelavci** (razvrščeni po abecednem vrstnem redu): Franjo Atešček, Marjan Denša, Tatjana Golob, Andreja Gumzej, Benjamin Kanjir, Marija Lebar, Roman Mežnar, Jože Miklavc, Igor Pečnik, Franjo Pu-kart, Ciril M. Sem, Štefi Sem, Marija Šukalo, Aleksander Videčnik, Zavod za gozdove. **Vodja marketinga:** Helena Kotnik, trzenje@savinjske.com. **Poslovna sekretarka:** Cvetka Kadliček. **Grafično oblikovanje:** Uroš Kotnik. **Naslov uredništva:** Savinjske novice, Savinjska cesta 4, 3331 Nazarje. **Telefon:** 03/83-90-790, telefon in faks: 03/83-90-791. **E-pošta:** urednistvo@savinjske.com. **Internet:** http://www.savinjske.com. **Cena za izvod:** 1.48 EUR, za naročnike: 1.33 EUR. Tisk: Grafika Gracer, Lava 7b, Celje. **Naklada:** 2.500 izvodov. Rokopise, objave, razpise in oglase je potrebno dostaviti v uredništvo najkasneje osem dni pred izidom tekoče številke. Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost sodi časopis Savinjske novice med proizvode, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8,5%. **Objavljenih rokopisov in fotografij ne vračamo.** Pridružujemo si pravo krajšanja besedil. Pisem bralcev in oglasov ne lektoriramo. **Izključno pisne odgovore sprejemamo za naslednje dvomesečje.**

KAKŠNA JE TURISTIČNA SEZONA V ZGORNJI SAVINJSKI DOLINI

Turisti zadovoljni, ponudniki si želijo večji obisk

Zgornja Savinjska dolina spada med naravne bisere Slovenije. Tega se v veliki meri zavedajo tudi turisti, ki pri nas ostanejo vsaj nekaj dni, vprašanje pa je, koliko se tega zavedamo tisti, ki tukaj živimo. Brez dvoma je turistična ponudba iz leta v leto bolj pestra, še vedno pa marsikateri tuji gost pogreša celovite informacije o dogajanju in ponudbi aktivnosti pri nas.

Tudi v Zgornji Savinjski dolini je turizem v precejšnji meri odvisen od vremena, saj se ponujene aktivnosti večinoma odvijajo zunaj. Ponudniki nočitev, ki so odgovorili na naše vprašanje o številu gostov letošnje poletje, so podali podobne odgovore: turistov je bilo v juniju in juliju toliko kot lani ali pa manj.

TURISTOV V KAMPIH NEKOLIKO MANJ

V Zgornji Savinjski dolini imamo tri kampe, ki privabljajo predvsem tuje turiste, željne bivanja v naravi in ukvarjanja s športom. V Lučah je kamp Šmica, na Spodnjih Pobrežjih je na desnem bregu Savinje stacioniran kamp Savinja, v Varpoljah

Naša anketa

Zakaj tuji letujejo v Zgornji Savinjski dolini?

Naša dolina v očeh tujcev nikakor ni neopažena. K nam prihajajo gostje z vseh koncev Evrope, občasno je mogoče opaziti tudi obiskovalce z drugih celin. Večina turistov, s katerimi smo se pogovarjali, pri nas ni prvič. S svojim počitnikovanjem v Zgornji Savinjski dolini so bili v preteklosti tako zadovoljni, da se radi vračajo. Razveseljiv je tudi podatek, da je bilo nemogoče pridobiti kakšno negativno mnenje o bivanju pri nas, čeprav smo pošteno vrtali z vprašanjem, kaj jim v Sloveniji oziroma v naši dolini ni všeč.

Dorothy Deely, Irska

Pri vas smo bili že pred dvema letoma in ker smo bili nad dolino navdušeni, smo se vrnila kljub dolgemu in precej dragemu potovanju. Najbolj smo zadovoljni s ponudbo športov, radi gremo na rafting, smo ljubitelji pohodništva, ob reki ali jezeru se sproščamo. Predlani smo se za obisk Slovenije odločili zaradi pohval s strani drugih in res smo preživeli čudovite počitnice. Takrat smo bili le v vaši dolini, letos smo se najprej za en teden podali na Bled. Tam je lepo, vseeno pa nam je najbolj všeč v vaši dolini, zato tukaj ostanemo še dva tedna. Ugotavljamo, da je tukaj veliko različnih in zanimivih pohodniških poti, parkirišča so urejena, poti so dobro označene.

Zelo všeč ste nam tudi ljudje, mislim, da ste zelo podobni nam, Ircom. Odprti ste, radi pomagata, radi poklepata, kar je naše počitnice še dodatno obogatilo. Edino, kar nam ni všeč, je to, da ste daleč od Irsk, ha ha ha ... Slabih izkušenj res nimamo. Mogoče je pri vas na voljo manj turističnih spominkov, ampak tudi to nam je všeč, saj nimamo občutka, da smo padli v ponarejen turistični center, kot se to dogaja marsikje drugje.

Lea Duffert, Nemčija

V Slovenijo prihajamo že od leta 2005, v vaši dolini pa počitnikujemo od leta 2006. Slovenija nam je všeč zaradi kulture, prijaznosti ljudi, vedno ste pripravljeni pomagati z informacijami. V družini smo ljubitelji športa, všeč nam je, da ni prevroče, kar je bolje, če si tako aktiven, kot je naša družina. Tukaj lahko počnemo veliko različnih stvari, ponudba športnih aktivnosti je dobra. Malce nejevolje smo doživeli le na cestah. Na poti v Velenje, na primer, smo ugotavljali, da so smerokazi slabo oziroma malce nelogično postavljeni. To je bolje urejeno pri nas.

Tudi edina druga kritika je povezana s cesto, pravzaprav avtocesto. Mesечna vinjeta je predraga, saj avtocesto koristimo le ob prihodu sem in odhodu domov.

Radjes Thakoer, Nizozemska

V vaši dolini smo drugič, si-cer pa je to naš tretji obisk Slovenije. V kamp Menina smo se vrnili zaradi prisrčnosti osebja in lastnika, počutimo se, kot da smo del velike družine. Tukaj smo gostje in ne le številke. Počnemo različne stvari. Če že-

limo počivati, lahko počivamo, če želimo biti aktivni, imamo veliko izbiri. Tukaj smo v stiku z naravo, ki je res lepa. Lahko rečem, da je bog blagoslovil vašo dolino s čudovito naravo. Občudujemo tudi vaše vrtove, res so lepi in ni nam jasno, kako vam to uspeva. Na Nizozemskem ni tako lepih vrtov.

Pravzaprav do sedaj še nisem v Sloveniji naletel na nič takšnega, kar bi me res motilo. Pri Slovencih mi je najbolj všeč, da o tujcih ne govorijo nič slabega. Takšne so vsaj moje izkušnje. Tudi o Hrvatih ne govorijo slabo, kar je res zanimivo. Pravzaprav sem o Sloveniji podrobneje slišal ravno na Hrvaškem, tam so nas slovenski znanci povabili v svojo deželo in res mi ni žal, da smo se odločili, da vas obiščemo. Tukaj smo se takoj počutili sprejete, čutiti je veliko pozitivne energije in zagotovo se še vrnemo.

Anna de Meyer, Belgija

V Sloveniji smo prvič, tukaj smo teden dni, pa smo že navdušeni. Ogledali smo si Logarsko dolino, Celje, povsod je bilo zelo lepo. Za obisk Slovenije smo se odločili, ker je to majhna dežela, ki še ni polna turistov. Verjetno pa se tudi to spremeni, tako kot povsod. Tukaj se ne dolgočasimo, radi pohajamo po planinah ... V pogovorih z znanci smo opazili, da vsi preko Slovenije potujejo na Hrvaško, nihče pa ne ve nič povedati o vaši deželi. Pohvala prijateljev nas je zato spodbudila, da pridemo k vam in ne na Hrvaško. Ne maramo preveč turističnih krajev, zato se bomo Hrvaški izogibali. Tukajšnje kraje raziskujemo po svojem občutku, saj se nam zdi, da je bolje iskati skrite kotičke, ki so zaradi neokrnjenosti lepši od zelo obiskanih krajev. Vaša dežela je res čudovita, pravzaprav sva z možem kar malce vznemirjena, saj se bojiva, da jo bo Evropa prehitro pogoltnila, jo preobrazila in ji vzela njeno avtentičnost.

Pripravila Tatjana Golob

pa na levem bregu Savinje kamp Menina. Lastniki omenjenih kampov letošnje leto beležijo povprečen obisk, ki je prej nekoliko slabši kot boljši od lanskega.

V kampu Šmica prihajajo predvsem ljubitelji planin. Večinoma so to tuji gostje - Nizozemci, Belgijci, Francozi, letos so v porastu tudi gostje iz Nemčije. Če je vreme slabo, se gostje tudi predčasno odjavljajo, a s prihodom sonca število gostov hitro naraste nazaj.

tem da hotel Natura v Lačji vasi ne obratuje. V času lanskih novoletnih praznikov je svoja vrata odprl prenovljen hotel Golte, kjer so do maja na 114 ležiščih beležili preko osem tisoč nočitev. V juniju je bil hotel zaprt zaradi ureditve okolice.

Direktor gorskega turističnega centa Golte Ernest Kovač z julijskim obiskom ni najbolj zadovoljen. Dnevni obiskovalcev je bilo na Golteh sicer precej, število nočitev v hotelu pa je bilo pod pričakovanji. V avgustu se tudi hotelski obisk

svečajo predvsem poslovnemu turizmu in organizaciji poročnih slavi. V juniju so z ugodno ponudbo v hotel privabili precej gostov, največ s Hrvaške, ostali so bili Slovenci. Letošnja poletna sezona je tako sredi julija kazala boljše rezultate kot lani.

Tudi v hotelu Plesnik v Logarski dolini je obisk primeren letnemu času. Hotel ni povsem zaseden, je pa število gostov zadovoljivo. Podatkov o številu nočitev v hotelu Benda v Mozirju nismo uspeli pridobiti, prav tako teh podatkov nimajo v mozirskem turistično informacijskem centru.

TURISTI ŽELIJO VEČ DOGAJANJA IN DOMAČE JEDI

V Zgornji Savinjski dolini je mogoče zaslediti tudi pestro ponudbo turističnih kmetij. Teh je največ na Solčavskem ter v lučkih in ljubenskih hribih. Podatkov o nočitvah v juniju in juliju TIC-i še nimajo, smo pa od nekaterih lastnikov turističnih kmetij v občini Luče pridobili informacije, da letos beležijo precej slabši obisk kot minula leta. Tudi na turističnih kmetijah nekaj krivde za upad števila gostov pripisujejo slabemu vremenu, nekateri turisti pa so bili menda nezadovoljni, ker se v Lučah premalo dogaja. Kot moteč dejavnik so navedli tudi slabo označene sprehajalne oziroma planinske poti.

Številke o obisku turistov, tako tujih kot domačih, v Centru Rinka v Solčavi kažejo, da se v poletnih mesecih zelo poveča obisk vsaj dnevnih obiskovalcev Solčavskega. V maju je Center Rinka obiskalo 960 obiskovalcev, v juniju in juliju se je njihovo število povzpelo na skoraj 1.600, v prvi tretjini avgusta pa so zabeležili že 718 obiskovalcev. Večina se jih zanima za lažje pohodne poti, povprašajo pa tudi po dobrih domačih gostilnah, kjer bi lahko poskusili tradicionalno domačo hrano.

Tatiana Golob

V hotelu Plesnik v Logarski dolini je obisk primeren letnemu času - hotel ni povsem zaseden, je pa število gostov zadovoljivo. (Foto: HP)

V kampu Savinja so v juliju beležili nekoliko slabši obisk kot lani. Po mnenju lastnikov gre »zasluga« za upad predvsem slabemu vremenu, saj v dežju ostaja neizkoriščen glavni adut kampa, reka Savinja, ki teče v neposredni bližini. S svojimi gosti so sicer zadovoljni, saj so to ljudje, ki spoštujejo naravo. Kar precej je takšnih, ki se k njim redno vračajo.

Tudi v kampu Menina z julijsko »statistiko« niso najbolj zadovoljni. Slabo vreme, posledice gospodarske in finančne krize in morda še kaj - težko je ugotoviti natančen vzrok, a dejstvo je, da letos gostov ni toliko kot lani. Sicer pa so turisti, s katerimi smo se pogovarjali, zadovoljni tako z namestitvijo kot s ponudbo aktivnosti in gostinsko ponudbo, nekatere malce moti le zasedenost parcel, ki pa seveda ni moteča za lastnika kampa. V varpoljskem kampu, kjer so doslej ponujali le bolj tradicionalno hrano, so letos gostinsko ponudbo popestrili s picerijo. Gostje pač zahtevajo vseevropsko standardno prehrano, zato jim je, sicer k slovenskemu izročilu nagnjeni lastnik, zagotovil tudi to.

OBISK V HOTELIH ZADOVOLJIV

Zgornja Savinjska ponuja tudi nekaj hotelskih namestitvev. V dolini je šest hotelov, če štejemo tudi novi hotel Planinka na Ljubnem, s

popravlja. Večinoma gre za tuje gostje, največ je Hrvatov, medtem ko je slovenskih gostov zelo malo.

Z obiskom v poletnih mesecih so zadovoljni v hotelu Burger na Venišah, čeprav se tam po-

4. RAZVOJNA KONFERENCA LESARJEV V NAZARJAH

Kam pluje slovenska lesna industrija?

V sklopu letošnjega Lesarskega praznika, petega po vrsti, Savinjsko-šaleška območna razvojna agencija, Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica in Občina Nazarje organizirajo 4. razvojno konferenco lesarjev, ki predstavlja vse-slovensko srečanje podjetij in podjetnikov lesne stroke ter različnih podpornih institucij. Konferenca bo potekala v četrtek, 1. septembra, v nazarskem Domu kulture.

V prvem delu konference bo predstavljen osnutek strategije prestrukturiranja slovenske lesne industrije, ki ga pripravlja delovna skupina pod vodstvom prof. dr. Mihe Humarja z oddelka za lesarstvo Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani. Na istem oddelku deluje tudi doc. dr. Ma-

nja Kitek Kuzman, ki bo spregovorila o možnostih uporabe lesa pri gradnji. Tretji referat bo vezan na koroški razvojni center lesarstva, ki je bil lani izbran na razpisu ministrstva za gospodarstvo za razvojne centre slovenskega gospodarstva.

Tako kot lani je tudi letos v drugem delu konference pričakovati živahno razpravo, saj je stanje v slovenski lesni branži izjemno zaostreno, kar dokazujejo tudi vedno novi stečaji in prisilne poravnave. Z negativnim poslovnim izidom sta minulo leto zaključili tudi Smreka Gornji Grad in Gorenje Notranja oprema, ki ima v Nazarjah proizvodni obrat Pohišstvo.

KF

OTVORITEV HOTELA PLANINKA NA LJUBNEM OB SAVINJI

Kraj, kjer se bodo rojevale nove in zanimive zgodbe

Prvega avgusta so na Ljubnem ob Savinji pripravili slovesno otvoritev hotela Planinka, v katerem so svoj prostor našli tudi turistično informacijski center, slaščičarna in turistična agencija Veronika. Dogodka se je udeležilo izjemno število obiskovalcev, ki so si z zanimanjem ogledali nove poslovne prostore.

Slovesnost je vodila direktorica podjetja Planinka d. o. o. Helena Bizjak Žerovnik. V uvodu je med drugim povedala, da se je njena večletna želja, da nekoč prestižnemu gostinskemu objektu na Ljubnem ob Savinji ponovno vdahne življenje, sedaj končno uresničila. Precej časa so vzele priprave na projekt, sama izvedba pa je bila opravljena v izredno kratkem času, saj so prva dela na temeljiti prenovi zgradbe začeli šele prvega marca.

Za tako hitro realizacijo so zaslužni predvsem

izvajalci, ki se jim je Bizjak Žerovnikova zahvalila, zahvalo pa je izrekla tudi možu in svoji družini, ki je bila ves čas aktivno vpleta v realizacijo projekta. Njena mama je namreč lastnica agencije Veronika v Kamniku, ki bo imela sedaj poslovne prostore tudi na Ljubnem ob Savinji. Agencija je prav na dan otvoritve Planinke obeležila 24 let obstoja.

Župan Franjo Naraločnik se je v nagovoru dotaknil zgodovine stare Planinke, tega za kraj in okoli-

Otvoritveni trak je prerezal ljubenski župan Franjo Naraločnik ob asistenci direktorice podjetja Planinka d. o. o. Helene Bizjak Žerovnik in njenega soproga Tomaža Žerovnika. (Foto: Marija Lebar)

Slovesna otvoritev novega hotela Planinka je privabila veliko število radovednih obiskovalcev.

(Foto: Marija Lebar)

co zelo pomembnega objekta. Naraločnik je izrazil željo, da bi nekoč uspešen hotel, ki je začel delovati v prvi četrtini prejšnjega stoletja, ponovno oživel in z novimi vsebinami dodal kraju fisto turistično ponudbo, ki še manjka. Prav tako naj bo prijeten kraj, kjer se bodo zbirali in družili domačini.

»Prepričani smo, da se bodo v novi Planinki rojevale nove in zanimive zgodbe,« je dejala direktorica, nato pa povabila dekana Martina Pušenjaka, da je objekt blagoslovil. V imenu sorodnikov je Heleni Bizjak Žerovnik in njenemu možu Tomažu Žerovniku umetniško sliko Ojstrice s planinkami v ospredju izročil Rafko Žerovnik.

Sledilo je še presenečenje, ki ga je pripravil gornjegrajski ljubiteljski igravec Jože Remšak – Zotler. O Planinki in o lepih željah za njeno bodočnost je sestavil priložnostno pesnitev in z občuteno besedo novi pridobitvi zaželel uspešno poslovno pot.

Marija Lebar

NEPREMIČNINSKEGA DAVKA PRIHODNJE LETO ŠE NE BO

Prva odmera predvidoma z letom 2013

Konec avgusta bo Ministrstvo za finance (MF) predstavilo predlog novega zakona o davku na nepremičnine. MF je prvi osnutek zakona o nepremičninskem davku posredovalo v javno razpravo že lansko poletje, jeseni je geodetska uprava (GURS) opravila poskusni izračun vrednosti nepremičnin, na podlagi pripomb iz javne razprave pa so sedaj pripravili končni predlog in čakajo, da ga vlada posreduje v sprejetje.

Nepremičninski davek bo zamenjal tri dajatve: nadomestilo za uporabo stavbnih zemljišč, davek od premoženja in pristojbino za vzdrževanje gozdnih cest. Osnova bo tržna vrednost nepremičnin in zato bi se lahko prihodki iz tega

davčnega vira nekoliko povečali, pri čemer bodo nekateri morali plačati več, nekateri pa manj kot doslej.

ZA UVEDBO DAVKA V LETU 2012 ŽE PREPOZNO

Po mnenju Alenke Kovač Arh, direktorice direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov na MF, je že prepozno, da bi lahko nov nepremičninski davek prvič obračunali v prihodnjem letu. Davčna uprava Republike Slovenije (DURS) bo morala namreč najprej pripraviti računalniško aplikacijo, to pa lahko stori šele, ko bo zakon sprejet in bo natančno znano, kako se bo obračunaval. Prva

odmera je tako realna šele 1. januarja 2013.

VREDNOST NEPREMIČNIN BODO IZRAČUNALI NA NOVO

Poleg tega bo moral GURS opraviti še nov izračun vrednosti nepremičnin na podlagi novele zakona o množičnem vrednotenju. S spremembami vrednotenja bodo odpravili napake in pomanjkljivosti, ki so jih ugotovili pri poskusnem vrednotenju, in ko bo zakon sprejet, bo izvedena tehnična operacija. GURS je nanjo pripravljen, v proračunu pa bodo tudi zagotovili potrebna sredstva, saj bo vnovič treba obvestiti vseh 1,2 milijona lastnikov nepremičnin.

Franci Kotnik

GORSKO TURISTIČNI CENTER GOLTE

Gradnja depandans z apartmaji v polnem teku

Na Golteh se poletna sezona počasi nagiba v drugo polovico, čeprav je na programu še kopica tradicionalnih prireditev. Število gostov je primerljivo s povprečjem zadnjih let, pri čemer ima veliko vlogo vreme. V dežju ali ob slabi vremenski napovedi se turisti in športniki v naravo ne odpravljajo, slabega vremena pa je bilo v tej sezoni kar veliko. Bistveno manjše je letos predvsem število obiskovalcev, ki se na planino pripeljejo z nihalko, na drugi strani se je povečalo število gostov, ki se na Golte pripeljejo z avtomobili.

Okolica novega hotela v tem času postopoma dobiva končno podobo. Na pobočju nad hotelsko stavbo »rastejo« depandanse, v katerih bodo uredili apartmaje. Nekaj jih bo šlo v prodajo, ostali se bodo oddajali v najem.

Pred časom so na Golteh vzeli v upravljanje tudi Mozirsko koč. Z novim oskrbnikom, pestro kulinarčno ponudbo in dobro postrežbo nameravajo po besedah direktorja Ernesta Kovača objektu vrniti nekdanji ugled.

V letošnjem letu so se nameravali lotiti tudi gradnje šestsežnice Kladje, ki bi Ljubno še bolj povezala z gorskim centrom. Ker pa jim še ni uspelo pridobiti vseh soglasij domačinov in ljubljanske nadškofije, ki je lastnik dela zemljišč, na katerih bi bila zgrajena žičnica, so izvedbo projekta zaenkrat prestavili. Pred začetkom gra-

dnje morajo prilagoditi prostorske akte in vanje umestiti nameravani objekt tudi na ljubenski strani. Zaradi velikega finančnega zaloga se na Golteh gradnje ne nameravajo lotiti, dokler ne bo do konca urejen administrativni del projekta in pridobljena vsa soglasja ter dovoljenja.

V prihodnosti je načrtovana še gradnja sedežnice z mozirske strani. Potekala naj bi s Planinske ravne do Mozirske koč. Občina Mozirje je za potrebna soglasja že poskrbela, kljub temu pa začetek gradnje zaenkrat še ni predviden.

Benjamin Kanjir

Nekaj apartmajev v depandansah na pobočju nad hotelsko stavbo bodo prodali, ostale bodo oddajali v najem. (Foto: Benjamin Kanjir)

ŠEST DESETLETJI PODJETJA POLAK V GORENJU

Tradicija in kvaliteta z roko v roki

Začetki podjetja Polak v Gorenju segajo v leto 1951, ko je Jože Polak začel z ročno izdelavo betonskih strešnikov. Danes je proces izdelave in zlaganja popolnoma robotiziran in računalniško voden, proizvodnja pa temelji na stalnem uvajanju izboljšav in kvalitete ter korektnem odnosu do slehernega kupca.

Jože Polak je prve strešnike nameraval narediti samo zase. Prijatelj ga je prosil, naj jih proda njemu, kar se je tudi zgodilo, s tem pa se je začela zgodba o uspehu družinskega podjetja. Strešno kritino je Jože sprva delal od hiše do hiše. Po nekaj letih je kupil zemljišče v Gorenju.

Leta 1967 je zgradil novo proizvodno halo in

začel izdelovati tudi betonske zidake. Povpraševanje po njih je bilo veliko, zato je iz leta v leto širil in posodabljal proizvodnjo. Leta 1985 je v Skornem zgradil še večjo halo, z ženo Štefko pa sta kupila nove stroje za proizvodnjo zidakov. Odkupila sta tudi licenco in stroje za proizvodnjo strešne kritine varis.

Leta 1998 je v družinskem podjetju začela delati hčerka. Konkurenca je postajala vedno močnejša in za uspešno nadaljevanje dela je bilo potrebno narediti prave korake. V podjetju Polak so se tega izziva lotili s posodabljanjem proizvodnje in nabavo vedno novih, sodobnejših strojev, z lastnim znanjem in izkušnjami.

Leta 2007 so dobili zlati znak slovenske kakovosti SQ in s tem dobili potrditev, da so na pravi poti. Nabavili so nov švedski stroj znamke Abece in kompletno linijo za izdelavo betonskih strešnikov Polak E-ekstra. Z izdelavo so pričeli pred dvema letoma.

Danes je Cementninarstvo Polak družinsko podjetje, ki z nenehnim posodabljanjem proizvodnje, stalnim dvigovanjem kvalitete, široko paleto proizvodov in korektnim odnosom do kupcev trdno ohranja svojo pozicijo na trgu.

Benjamin Kanjir

V laboratoriju neprestano preverjajo kakovost izdelkov, saj je le-ta za Cementninarstvo Polak ključnega pomena. (Foto: Benjamin Kanjir)

GORNJI GRAD

S pomočjo evropskih sredstev do lepšega središča kraja

Gornjegrajska »posojilnica« je večstanovanjski objekt. Poleg stanovanj štirih zasebnih lastnikov so v njej stanovanja v občinski lasti. Občinska uprava si je že dlje časa prizadevala, da bi stavbo obnovili, saj je bilo odpadanje ometa na cesto nevarno tako za mimovozeča vozila kot pešce. A se je zavleklo zaradi dolgotrajnih pogajanj z enim od lastnikov sta-

novanj. Soglasja vseh lastnikov so bila namreč potrebna za sodelovanje na razpisu kmetijskega ministrstva.

Občinska uprava je pripravila vso potrebno dokumentacijo za prijavo na razpis in v letošnjem aprilu prejela odločbo o sofinanciranju projekta iz ukrepa Ohranjanje in izboljševanje dediščine podeželja v višini 85 odstotkov od upra-

vičenih stroškov. Za obnovo stavbe Attemsov trg 23 bo občina tako prejela dobrih 200.000 evrov nepovratnih sredstev, celotna investicija bo znašala okrog 300.000 evrov.

Celjska območna enota Zavoda za varstvo kulturne dediščine je na vlogo upravitelja stavbe, to je Javno podjetje Dom Nazarje, podala kulturnovarstvene pogoje za omejen objekt in izdala kulturnovarstveno soglasje za obnovo fasade. Upravitelj je soglasje pridobil že v letu 2009, obnova pa je morala počakati do letošnjega leta.

Izvajalec del, ki je bil izbran po postopku javnega naročanja, je v začetku avgusta postavil gradbene odre. Med deli, ki bodo opravljena, je odstranitev poškodovanih zidanih in ometanih površin ter finih ometov na območju nepoškodovanih fasadnih elementov. Opra-

vili bodo tudi montažo ulitkov na manjkajočih delih fasade in obnovili ter zaščitili kamniti coki. Ker spada objekt pod zaščito zavoda za varstvo kulturne dediščine, bodo izvajalci retuširali obstoječo fasadno figuraliko, kamor spadajo horizontalni venci, okenski okvirji, okraski nad okni in figuralika na ploskovnih fasadah. Obnovili bodo tudi vrata na čelni in dvoriščni strani objekta. Po prenovi fasade bo sledilo barvanje fasade v barvnih tonih po navodilih zavoda.

Stavbo, ki se ponaša z letnico gradnje 1904, je dal postaviti denarni zavod oziroma posojilnica, od katere je ostalo tudi ime. Je ena najmogočnejših stavb v Gornjem Gradu in po besedah župana Stanke Ogradija je bila vredna vsega truda pri pridobivanju soglasij in dovoljenj.

Štefka Sem

Izvajalec obnove gornjegrajske »posojilnice« bo najprej odstranil poškodovane zidane in ometane površine. (Foto: Štefka Sem)

ČEBELARSKA ZVEZA SLOVENIJE

Čebelam naklonjena podjetja in občine

(Foto: UK)

Slovenski čebelarji so že lani začeli z akcijo Ohranimo čebele, v sklopu katere pripravljajo številne aktivnosti, kot je bil podpis peticije o pomenu čebel za življenje in okolje ter o ohranjanju krajinske sivke – naše avtohtone čebele. Letos pozivajo vse slovenske občine in podjetja, da sodelujejo pri akciji Ohranimo čebele. Sodelujoče občine bodo navedli na svoji spletni strani www.ohranimo-cebele.si kot čebelam prijazne. Enkrat letno bodo slovesno razglasili čebelam najprijaznejšo občino in podjetje v Sloveniji.

Izmed zgornjesavinskih občin je na omenjeni spletni strani trenutno kot čebelam prijazna navedena Občina Rečica ob Savinji, ki s sredstvi iz proračuna podpira delo domačega čebelarskega društva. S tem zagotavlja vsakoletno predstavitev čebelarjenja varovancem vrtca v okviru »medenega zajtrka«, sodelovanje čebelarjev na tradicionalnem Lenartovem sejmu, letos pa v okviru občinskega praznika tudi razstavo Čebelarstvo nekoč in danes.

Marija Lebar

**Letna nalepka
za vstop v krajinski park
Logarska dolina**

samo 12 EUR.

Velja za občane zgornjesavinskih občin.

Naročila na:

**info@logarska.si ali Logarska dolina doo,
Logarska dolina 9, 3335 Solčava.
Plačilo po povzetju.**

35. OVČARSKI PRAZNIK V ŠMIHELU NAD MOZIRJEM

Dva dneva etnografije, sejmarjenja, zabave in odlične kulinarike

Že 35. leto zapovrstjo bodo tretji avgustovski vikend, torej 20. in 21. avgusta, mladi iz Šmihele nad Mozirjem pripravili tradicionalni Ovčarski praznik. Dva dneva etnografije, sejmarjenja, zabave in odlične kulinarike bosta zagotovo zopet privabila obiskovalce od blizu in daleč.

Sobota bo v znamenju prikazov opravil, ki so bila včasih del vsakdana tukajšnjega življenja: od priprave stelje za živino, izdelave raznih pripomočkov in strešnih skodel do predelave volne, od striženja ovac do izdelave gotovih izdelkov v obliki toplih nogavic ali puloverjev. Na prireditvenem prostoru bodo pripravili pravo pastirsko idilo s turškim plotom, skorjevko, osek, ovčami, pevci in ženami, ki bodo skuhale obrnenk in masovnik. Za dobroto iz krušne peči bodo poskrbele kmečke žene. Ves čas bo potekal sejem izdelkov domače obrti, rokodelce bo mogoče opazovati med

(Foto: CMS)

delom. V večnamenski dvorani podružnične osnovne šole bo tako v soboto kot v nedeljo na ogled zanimiva fotografska razstava.

V nedeljo popoldan bodo znova organizirali

vaške igre, vlekli bodo vrv, skakali v vrečah, se vozili s samokolnicami, tekali na smučeh in še kaj. Smeha bo tudi tokrat v izobilju, saj so igre bolj kot tekmovalnosti namenjene druženju in zabavi. Seveda bo v velikem prireditvenem šotaru poskrbljeno tudi za pijačo in jedačo.

Benjamin Kanjir

POPRAVEK INFORMACIJE

V prejšnji številki Savinjskih novic je v prispisku z naslovom Zatiranje strun v tretjem odstavku zapisano: »Ličinke živijo eno leto in po odlaganju jajčec poginejo.« Zapis je napačen in bi se moral glasiti: »Samice živijo eno leto in po odlaganju jajčec poginejo.« Za napako se opravičujem.

Darinka Presečnik

ZGORNJESAVINJSKE OBČINE V ŠTEVILKAH

Statistika govori svojo zgodbo

V juliju je Statistični urad Republike Slovenije objavil elektronsko publikacijo Slovenske občine v številkah, v kateri so obdelani statistični podatki za leto 2009. Med občinami, ki v obdelavi podatkov izstopajo, se je večkrat znašla tudi Solčava. Če pa števila, ki jih razkriva statistični urad, pogledamo še malce bližje, lahko v zvezi z zgornjesavinjskimi občinami najdemo še marsikaj zanimivega.

SOLČAVA NAJREDKEJE NASELJENA OBČINA V DRŽAVI

Po podatkih slovenskega statističnega urada za leto 2009 je v Sloveniji na kvadratnem kilometru površine živel povprečno 101 prebivalec. Razlike med občinami v poselitvi so zelo velike, saj so občine tudi po površini in številu prebivalcev zelo različne. Takšna slika se kaže tudi v Zgornji Savinjski dolini. Najgostejše poseljene občini sta Mozirje in Rečica ob Savinji, kjer se na km² nahaja 76 prebivalcev. Najredkeje naseljena je Solčava, ki je s petimi prebivalci na km² najredkeje naseljena slovenska občina. Med redkeje naseljenimi občinami v slovenskem merilu so s 14 prebivalci na km² tudi Luče.

NAJVEČJI SKUPNI PRIRAST PREBIVALSTVA MED GORNJEGRAJCI, KI SO TUDI NAJSTAREJŠI

Tudi seštevek naravnega in selitvenega prirasta nič ne kaže na to, da bi se stanje v Solčavi ali Lučah obrnilo v pozitivno smer. Skupni prirast prebivalcev v Solčavi je namreč zaskrbljujoč, saj

je negativen in na 1000 prebivalcev znaša -15,7. Za primerjavo povejmo, da je v Sloveniji prirast pozitiven in znaša 7,2. Tudi v Nazarjah je prirast negativen in znaša -7 na 1.000 prebivalcev, v Lučah pa -2,6. V Mozirju so na ničli, največji skupni prirast pa je v Gornjem Gradu, ki je s 13,6 skoraj enkrat v ečji od slovenskega povprečja.

Povprečen Slovenec je star 41,4 let, toliko je star tudi povprečen prebivalec Luč. V Zgornji Savinjski dolini so s povprečno starostjo 44 let najstarejši Gornjegrajci, z 42,8 leti povprečne starosti jim sledijo Solčavani. V povprečju najmlajši Zgornjesavinjčani živijo v Mozirju in so stari 40,3 let.

NAJMANJ ŠOLARJEV V SOLČAVI, KI PA IMA NAJVEČ ŠTUDENTOV NA 1.000 PREBIVALCEV

Med otroki, starimi od enega do pet let, je v slovenskem merilu v vrtce vključenih 72 odstotkov otrok. Ravno toliko odstotkov otrok je v vrtce vključenih v občini Nazarje, kar je tudi največ v naši dolini. Najmanj otrok (52 odstotkov) je v vrtce vključenih v Solčavi in na Ljubnem ob Savinji (55 odstotkov).

V Sloveniji se število šolajočih otrok konstantno zmanjšuje. V šolskem letu 2010/2011 je bilo po podatkih ministrstva za šolstvo v osnovnošolsko izobraževanje vpisanih 159.618 otrok. Največ zgornjesavinjskih šolarjev obiskuje šolo v občini Mozirje, najmanj pa v Solčavi, kar je glede na število prebivalcev tudi razumljivo. Solčava po podatkih statističnega urada spada tudi med tri občine v Sloveniji, ki imajo manj kot 50

učencev v njihovi osnovni šoli.

Zanimiv je podatek, da je Solčava občina, ki ima največ študentov na 1.000 prebivalcev, in sicer jih je 66, medtem ko je slovensko povprečje 56. Na drugem mestu sta z 62 študenti Nazarje in Mozirje, na Rečici imajo 58 študentov na 1.000 prebivalcev, občini Luče in Ljubno sta v slovenskem povprečju, v Gornjem Gradu pa je študentov 53, kar je najmanj v naši dolini in tudi pod slovenskim povprečjem.

REČIČANI IMAJO NAJMANJ AVTOMOBILOV IN NAJVEČ (ZBRANIH) KOMUNALNIH ODPADKOV

Zgornjesavinjčani v povprečju vozimo okoli devet let stare avtomobile. Najstarejši vozni park imajo Lučani, kjer je povprečen avtomobil star 10 let, najmlajšega (8,6 let) pa na Rečici ob Savinji. Rečičani imajo tudi najmanj avtomobilov, saj jeklenega konjička poseduje le vsak tretji prebivalec (31 avtomobilov na 100 prebivalcev). Največ avtomobilov imajo v Mozirju (63 na 100 prebivalcev), v ostalih občinah ima avtomobil v povprečju vsak drugi prebivalec.

In če imajo Rečičani najmanj avtomobilov, tega ne moremo reči za komunalne odpadke, zbrane v njihovi občini. Na Rečici so v letu 2009 na prebivalca zbrali kar 497 kilogramov komunalnih odpadkov, kar je 20 kg več kot v Mozirju in 93 kg več kot je slovensko povprečje. Najmanj odpadkov so zbrali v Lučah (198), v Gornjem Gradu 206, na Ljubnem 212, v Nazarjah 234 in v Solčavi 341 kilogramov.

Tatiana Golob

REČICA OB SAVINJI

Septembra 780-letnica sojenja

V letošnjem septembru bo minilo 780 let od sojenja na Rečici, na katerem je oglejski patriarh Berthold Andeški z velikim sodnim zborom sodil dvema tatovoma iz Vologa, ki sta bila okradla gornjegrajski benediktinski samostan. Patriarh je bil najvišji cerkveni ali posvetni vladar, ki je kadarkoli v zgodovini obiskal Rečico.

V Nadškofijskem arhivu v Ljubljani hranijo rokopisno listino v latinskem jeziku, ki je bila izdana na dan sojenja na Rečici (Riez). Verjetno gre za prvo navedbo kraja Rečica v ohranjenih pisnih virih.

VSEBINA LISTINE

»Oglejski patriarh B(erthold) naznanja, da sta Lenart in Janez iz Vologa iz hudobnega namerana vdrla v gornjegrajski samostan, prebila stene ter pokradla novce in druge stvari. Ko ju je po-

Rečena zločinca sta sicer izgubila fevdno pravico, katero sta imela na svojih posestvih, a njuni dve sestri naj del tega, kar je njima padalo, namreč devet njiv in pol, sprejmeta od cerkve v Gornjem Gradu kot fevd. Obe sestre sta nato pred njim (patriarhom) izjavili, da hočeta od svojega deleža imenovani cerkvi za škodo, katere se je njej zgodila, zastaviti po devet mark in pol.« Sledi datum in kraj sestave listine – in orto Riez ter imena 18 prisotnih dostojanstvenikov.

KAJ VEMO O SOJENJU?

Sojenje se je odvijalo na dan 18. septembra 1231 v župnijski cerkvi sv. Kancijana, po drugih virih na vrtu ene od patriarhovih stavb na Rečici. Vodja sodnega zbora je bil oglejski patriarh grof Berthold Andeški. Kot priče so navedeni člani sodnega zbora: škofa Henrik iz Pule in Popon iz Pičena, opat Hartnid iz Belinja,

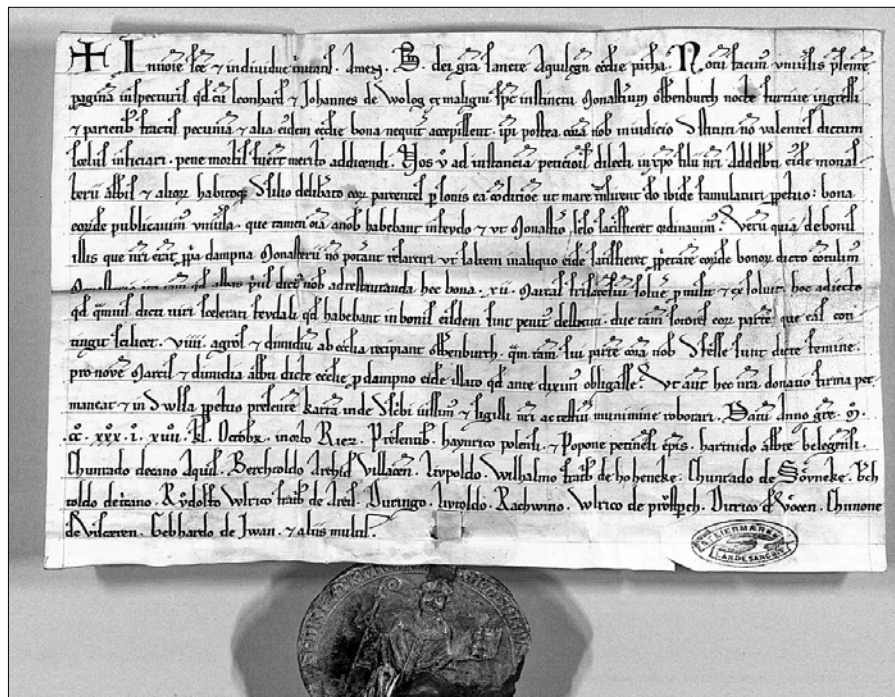
opata Alberta po milejši kazni in vislice ali obsojbo na galejo nadomestil z milejšo sankcijo – zaplembo imetja in izgonom na križarsko vojno.

Ob sodbi smo pričali genialnosti sodnika – za odškodnino je samostanu za 12 mark in sestrama obtoženih za 9 ½ mark »prodal« fevdalno zemljo, ki sta jo poprej imela obtoženca v fevdu. Najbolj fascinira izgon na križarsko vojno. Praktično je to pomenilo neke vrste oprostilo sodbo. Zakaj?

Tri leta poprej je patriarhov prijatelj in tesni zaveznik, rimsko nemški cesar Friderik II. odplul na 6. križarsko vojno. Z diplomatsko spretnostjo in pogajanjem s sultanom Al Kamilom je cesar dosegel mirni prevzem svetih krajev v Palestini brez vojne za dobo 10 let. Torej v času sodbe na Rečici križarskega vojskovanja sploh ni bilo. To je patriarh zagotovo vedel, očitno pa ni tega vedel nihče od dostojanstvenikov sodnega zbora, saj so sodbo glasno potrdili. Morda pa je bila patriarhova avtoriteta tako velika, da si mu nihče ni upal ugovarjati.

Kakorkoli že, sodbo na Rečici bi lahko uvrstili ob bok sodbam modrega kralja Salomona. Da se je takšna sodba zgodila prav na Rečici, je lahko še danes v ponos in slavni zgodovinski spomin našemu kraju.

Jože Tlaker

Rokopisna listina v latinskem jeziku verjetno predstavlja prvo navedbo kraja Rečica v ohranjenih pisnih virih

zneje kot sodnik zaslišal, nista mogla tajiti tega zločina in zato bi zaslužila smrtno kazen. Vsled prošnje gornjegrajskega opata Adalberta in drugih jima je, ko se je posvetoval, prizanesel pod pogojem, da gresta čez morje drugam, kjer naj bi vedno Bogu služila. Zasegel jima je vse, kar sta imela od njega kot fevd ter ukazal, da se škoda samostanu poravnata. Ker se pa z imetjem, katero je njegovo (patriarhovo), samostanu ne more njegova škoda povrniti, zato je temu odstopil njuno lastnino, vendar tako, da mu (patriarhu) opat prej obljubi in izplača 12 mark breških penězov.

oglejski dekan Konrad, beljaški arhidiakon Berthold in 13 laikov: Liupold in Viljem Vojniški, Konrad Žovneški, in še deloma imenovani lokalni oglejski ministeriali kot so: Ulrich Mozirski, Dietrich iz Bočne, Chunon iz Grušovelj, Gebhard iz Juvanja ...

Sama vsebina sodbe doslej ni bila zgodovinsko proučena. Iz sestave visokega cerkvenega sodnega zbora bi smeli sklepati, da pri obdolžencih ni šlo za navadna kmeti, ampak da sta bila oglejska fevdniki, verjetno tudi njihova nadzornika (ministeriali). Torej je Berthold sodil »svojima fantoma«, zato je »uslišal« predlog

GORNJI GRAD

Koncert baročne glasbe argentinskih pevcev

V soboto, 13. avgusta, bo ob 20.30 uri v gornjegrajski katedrali sv. Mohorja in Fortunata koncert baročne glasbe. Z Mašo in Salve jezuitskega misijona v bolivijskem deževnem gozdu okrog 1725 bo nastopila argentinska zasedba Capilla del Sol.

Skupina je nastala leta 2004 v Buenos Airesu. V njej je zbrana skupina pevcev in instrumentalistov, specializiranih za predklasične sloge, ki jih je zanimala velika zapuščina špansko-ameriškega baroka. Njihovo delovanje temelji na bogatem muzikološkem znanju, ki razlaga in udejanja socialno in glasbeno resničnost tega obdobja. Vsi glasbeniki aktivno delujejo kot člani, solisti in vodje pomembnih domačih in mednarodnih zasedb.

ŠŠ

PRAZNIK OBČINE LJUBNO

Občina, ki bi si jo za zgled lahko vzela država

V petek, 5. avgusta, je bila v dvorani ljubenskega kulturnega doma proslava ob občinskem prazniku s podelitvijo občinskih priznanj. Častni občan je postal Jakob Presečnik, zlato priznanje pa je prejel Stanko Zagožen. Po proslavi se je dogajanje preselilo na prireditveni prostor v Vrbju, kjer je bila uradna otvoritev novega odra, pogostitev članic društva Komen in srečanje z ljudskimi godci.

Udeležence slovesnosti je uvodoma pozdravil župan Franjo Naraločnik, ki je povzel najpomembnejše projekte, ki so zaključeni ali pa se še odvijajo. Izpostavil je vodovod in zamenjavo še zadnjih azbestnih cevi na Ljubnem, vodovod v Melišah, obnovo starega dela šole, rekonstrukcijo cest in urejanje brežin. Nadaljevala se bo obnova trškega jedra, v jesenskem času se bodo pričela dela na kanalizaciji v Radmirju. Pripravljen je tudi projekt Fašunova hiša.

Ime Ljubnega gre v svet tudi po zaslugi smučarskih skokov: »Tekme prinašajo čast svetovno znanega smučarskega središča, na kar smo lahko zelo ponosni,« je dejal župan Naraločnik. V nagovoru se je dotaknil tudi bogatega kulturnega dogajanja v tem letu, turistični vrhunec leta pa je Flosarski bal s spremljevalnimi dogodki, ki trajajo kar tri tedne, za kar je zaslužno mnogo ljudi.

V imenu nagradencev se je zahvalil častni občan Jakob Presečnik. Dejal je, da je prejem občinskega priznanja za vsakega posebna čast, saj kaže na to, da je njegovo delo pustilo neizbrisni pečat v občini. Še posebej se je zahvalil za naziv častnega občana in povedal, da je z ljubensko občino vedno imel veliko »opravka«, še posebej po poplavih, in da je vesel, da so njegova prizadevanja prinesla rezultate. Občino Ljubno je pohvalil, da dela zelo dobro, in menil, da bi si jo za zgled lahko vzela država.

Prireditvev so s kulturnim programom obogatili pevci mešanega pevskega zbora Ljubno pod vodstvom Mitje Venišnika, Bernarda, Kristina in Ksenija Štiglic ter saksofonistka Katja Naraločnik in flautistka Nika Zgojznik, slednji je na klavirju spremljal Toni Acman.

Štefka Sem

Nagradenci občine Ljubno z županom Franjem Naraločnikom in podžupanjo Anko Rakun.

(Foto: Štefka Sem)

Prejemniki občinskih nagrad

ČASTNI OBČAN je postal **Jakob Presečnik**. V vseh letih delovanja oziroma od ustanovitve Občine Ljubno je tvorno sodeloval pri njenem razvoju in napredku, z bogatimi izkušnjami, znanjem in svetovanjem. Kot izjemno dober poznavalec lokalne problematike in z ugledom, ki ga uživa v celotnem slovenskem prostoru, je vsekozi nudil trdno oporo pri uresničevanju občinskih projektov.

ZLATO PRIZNANJE je prejel **Stanko Zagožen**, ki je bil kar štiri mandate izvoljen v občinski svet in vse od ustanovitve dalje podžupan Občine Ljubno. Vse od rane mladosti je predan gasilstvu, deset let je bil poveljnik civilne zaščite. Velik je tudi njegov prispevek k oživitvi prireditve Flosarski bal.

SREBRNO PRIZNANJE so prejeli:

- **Angelca Šuster**, višja medicinska sestra, ki opravlja dela in naloge patronažne sestre v zdravstvenem domu Ljubno že skoraj tri desetletja. Ta plemeniti in zahteven poklic opravlja vestno in predano, tako rekoč z dušo in telesom.

- **Janez Podkrižnik**, predsednik Ribiške družine Ljubno ob Savinji. Priznanje je prejel za dolgoletne zasluge pri delu ribiške družine, ohranjanju voda in vodnega življa, promociji in pospeševanju ribiškega ter ostalega turizma in pomoč ostalim društvom ter organizacijam v občini.

- **Primož Budna** je vestno in prizadevno opravljal funkcijo občinskega svetnika štiri mandate. Aktiven je v gasilskem in planinskem društvu, pri organizaciji povorke ob Flosarskem balu in pustu. Raziskoval je zgodovino kraja in rodbin, njegove raziskave so zapisane v monografiji Ljubnega.

BRONASTA PRIZNANJA so prejeli:

- **Franc Ugovšek**, ki se skupaj s svojim podjetjem odlikuje po nesebični pomoči društvom in organizacijam v občini.

- **Milan Maranšek**, organizator številnih predavanj, prikazov in ogledov s področja varne vožnje in varnih šolskih poti, aktiven pri delitvi kresničk in varnostnih odsevnikov starejšim občanom ter varovanju najmlajših.

- **Družina Štiglic**, brez katere skorajda ne mine nobena prireditev v občini. Mama Rosana s tremi hčerkami rada glasbeno popestri prireditve, medtem ko se je oče Bernard kot svetnik zavzel za izboljšanje težkega kmečkega življenja.

PRIZNANJA ŽUPANA sta prejela:

- **Franc Kladnik** in **Klub zgornjesavinjskih študentov**.

DENARNO NAGRADO so prejeli:

- judoistka **Katja Rigelnik**, nordijski kombinatorec **Borut Mavc**, alpski smučar **Nejc Naraločnik**, kegljač **Blaž Kramar** in **Ženski pevski zbor Jutro** iz Radmirja.

PRAZNIK OBČINE SOLČAVA

»Ostane še, nocoj domu hitet je čist ibržno«

Solčavska občina praznuje svoj praznik na dan, ko goduje njihova farna zaveznica Marija Snežna. Tako so v petek, 5. avgusta, na prireditvenem prostoru na Vidmu pripravili slovesnost, na kateri so se obiskovalci zabavali ob dobri glas-

seno s koroške strani.

O tem, naj bodo Solčavani ponosni na svoj govor, je spregovoril tudi župan Alojz Lipnik: »Nekaj čez petsto nas je in ob poplavi 150 tisoč obiskovalcev, ki pridejo letno k nam, moramo čuvati svojo govori-

alno gradnjo v Medici in obvozna cesta v Robanovem kotu.

Pri tem se Lipnik ni mogel izogniti dejstvu, da je solčavska občina precej zadolžena zaradi investicij v šolo, kotlovnico ... So pa Solčavani hkrati izredno uspešni pri pridobivanju nepovratnih sredstev iz državnih in evropskih skladov. »Nocoj praznujemo, na praznovanje smo povabili vse Solčavane, tudi tiste, ki so na »začasnem delu« po drugih krajih. Zato ostane še, domu hitet je čist ibržno,« je župan po solčavsko zaključil svoj govor.

Za zabavo so poskrbeli različni glasbeni sestavi in mladi, ki so pri-

povedovali solčavske štorije, posebej zanimiv pa je bil kviz o solčavski zgodovini in govorici. K sodelovanju sta voditelja povabila tri »izseljene« solčavske rojake, ki so na vprašanja lahko odgovarjali šele, ko so prižgali svečo, kar je terjalo kar nekaj spretnosti pa tudi časa. »Pri nas smo še vedno analogni, digitalizacija nas še ni dosegla,« je bil komentar. Nagrada za zmagovalca je bil znameniti solčavski sirnek, obiskovalci pa so bili deležni še ene solčavske posebnosti: na mizah so se ponujale čisto sveže avgustovske – češnje.

Marija Lebar

Župan Alojz Lipnik je pozval Solčavane, naj čuvajo svojo govornico, običaje in navade. (Foto: Marija Lebar)

bi in duhovitostih voditeljskega para – Francija Podbrežnika Solčavskega in Neja Slapnika.

V Solčavi se občinska praznovanja kar precej razlikujejo od tistih po drugih občinah. Priznanja za slušnim občanom namreč podeljujejo le vsaka štiri leta, kar je razumljivo, če vzamemo v poštev majhno število občanov. Vsako leto si za praznovanje izberejo določeno temo iz domačega okolja. Rdeča nit letošnjega dogajanja je bil solčavski govor, ki ima številne posebnosti in marsikatero besedo prene-

co, svoje običaje in navade. Veseli smo se obiskov, vendar ne dovolimo, da bi nas ti obračali po sebi,« je med drugim povedal Lipnik.

Del svojega govora je župan namenil aktualnemu dogajanju v občini. Naštel je projekte, ki so bili realizirani v zadnjem letu. Med njimi prednjači Rinka, ki je v kraj prinesla razgibanost, saj v njej poteka številne kulturne in druge prireditve, doslej pa jo je obiskalo že več kot 90 organiziranih skupin. Pomembni pridobitvi sta tudi komunalna ureditev zemljišč za individu-

V kvizu o solčavski zgodovini in govorici so sodelovali trije »izseljeni« domačini. (Foto: Marija Lebar)

USTVARJALNO SREČANJE SLIKARJEV NA LJUBNEM OB SAVINJI

Slikam s prijatelji

Senca Šerbelove hiše in sosednjih poslopij je nudila zavetje slikarjem, večini invalidom. (Foto: Štefka Sem)

V sredo, 3. avgusta, so se pri Šerbelovih na Ljubnem ob Savinji zbrali številni likovni ustvarjalci. Slikanje na vrtu je s pomočjo domačega turističnega društva organiziral Branko Rupnik, ki je v idiličnem okolju domačije ponudil prostor udeležencem. V turističnem društvu so poskrbeli, da je bilo 32 udeležencev slikarske kolonije deležno dobrodošlice ob prihodu in enolončnice med ustvarjanjem. Ob začetku srečanja je za dobro voljo in večji elan poskrbel harmonikar Zvonko Krumpačnik.

Senca Šerbelove hiše in sosednjih poslopij je dala zavetje slikarjem, večini invalidom, ki so iskali motive iz narave ali so slikali na osnovi slikovne podlage. Kot člani

Zveze paraplegikov Slovenije se redno srečujejo na podobnih delavnicah. Večina ima za sabo tudi razna izobraževanja na področju slikanja in udeležbe na skupinskih ali samostojnih razstavah. To so izkazovali s številni izdelki, ki so tekom dneva bogatili prizorišče slikarske delavnice.

Poleg slikarjev paraplegikovov sta se kolonije udeležili članici Kulturnega društva likovnih ustvarjalcev Zgornje Savinjske doline GAL. Strokovne nasvete je delila akademska slikarka Terezija Bastelj, ki je bila nad delavnico navdušena, kakor tudi nad likovnimi izdelki, ki so nastali z rokami ali usti udeležencev.

Štefka Sem

Piše: Aleksander Videčnik

»Jankarski Tonček je bil sin revnih staršev in je v otroških letih trpel hudo pomanjkanje hrane, obleke, toplote, snage in vsega potrebnega. Očeta je zgodaj izgubil, ker se je bil ponesrečil in je morala mati sama skrbeti za otroke. Ko je odšla kam na delo, je svojim štirim otrokom pustila skledo juhe. Ta je bila hitro prazna, otroci pa še niso bili siti. Tonček je pozneje večkrat pripovedoval, kako željno so lačni otroci pričakovali matere, da se bo na večer vrnila in poleg plačila prinesla še kos kruha, ki ga je dobila od kmetice.

Komaj je raztrgal prve hlačke, ga je mati že poslala h kmetu Prodniku, kjer je postal jagnjetar. Spomladi, dokler niso odšle ovce na Olševo, in jeseni, ko so se vrnile raz Olševo, jih je pasel po njivah z jagnjiči vred. V času, ko so bile ovce na Olševi, so mu pa od vseh strani leteli ukazi: »Stori to, prinesi ono, pazi na tisto.« Moral je biti zelo priden in še ni mogel vsem ustreči. Imel pa je dovolj hrane, kar je pri njem veliko pomenilo. Rasel je naglo, postal pastir, hlapec in vojak. Služil je pri raznih kmetih, vojak topničar pa je bil v Bosni. Ko sem bil še otrok, je služil tudi pri nas.

Bil je precej velike postave, bolj suh in košččen pa močan in zdrav. Kot hlapec je bil delaven, ročen in skrben, tako da si ga je vsak gospodar želel imeti v službi. Bil je vesele narave, dovteten za šalo in brezpogojno pošten.

Vsako nedeljo je šel v cerkev, po maši v gostilno na pol litra vina, na pečenko, potem pa domov. Doma je imel vedno v skrinji zalogo sladkorja, čaja in steklenico ruma. Ko je prišel domov, je rekel gospodinjici: »Skuhaj mi čaja!« in ji je dal zavojček s čajem. Medtem ko se je čaj kuhal, je on pospravil kosilo. Čaja je morala biti precejšnja skledica, a ne polna. Vanj je dal sladkorja toliko, da je iz skledice gledal. Dolil je še ruma, to popil in potem odšel spat. Če je imel živino na skrbi, je ob času vstal in opravil potrebno, če ne, je spal do ponedeljka zjutraj, ko je vstal rdeč, zdrav, spočit in močan ko žrebec.

Vsako leto enkrat ali dvakrat je v nedeljo šel v gostilno, sedel za mizo in rekel: »Zdaj bomo pa malo pili, malo zapeli in dobre volje bomo. Pijače prinesi!« V gostilni so že vedeli kaj to pomeni. Takoj je bila miza pogrnjena, na mizi pred Tončkom pa trije litri vina, steklenica likerja in pečenko.

Kmalu je bila miza obkoljena od povabljenih. Vsakogar ni povabil, a kdor bi bil povabilo odklonil, bi ga bil hudo užalil. Potem so pili, peli, se šalili in si nagajali vso nedeljo pozno v noč, včasih še v ponedeljek. Kdor je hotel kaj plačati, je mo-

Jože Vršnik - Roban je zapisal (2)

ral skrivaj. Če bi Tonček to videl, bi mu rekel: »Jej, pij, pa dobre volje bodi! Jaz sem naročil, jaz bom plačal.« Na prazen želodec se pri njem ni pilo, za vse je bilo kosila in večerje. Račun ni bil majhen, ker Tonček praznih litrov na mizi ni trpel. Pri vsem popivanju se on ni nikdar vpiljanil. Drugi so se napili, on pa je bil med njimi rdeč kot nagelj in najboljše volje, a nikdar pijan.

Ko se je vrnil domov, tja, kjer je pač tisto leto služil, je bil nekaj dni resast, potem pa je bilo spet vse v redu. To popivanje je bilo vsakokrat v drugi gostilni. Enkrat je bilo pri Šturmu, vdrugeč pri Kavtmanu, tretjič pri Herletu, da ni bilo vzroka za nevoščljivost in očitke.

Kdor ga ne bi poznal, bi ga videl pri takem »delu«, bi bil prepričan, da je brez denarja. Pa Tonček zaradi tega ni obubožal: Nasprotno, imel je toliko prihranjenega in posojenega pri kmetih, da bi lahko kupil čedno kmetijo, a ostal je raje hlapec.

Kako je vse to zmogel? Bil eden tistih, ki imajo srečno roko, srečno za sebe in za gospodarja. V službi je dobil dobro plačo, ki jo je res zaslužil in mu jo je vsak gospodar rad dal. Poleg denarja je dobil vsako leto eno izgotovljeno obleko, praznično iz kamgarna ali iz domačega sukna, zimsko, toplo, trpežno, po izbiri, kakršno je hotel. Zraven je bil par čevljev iz domačega usnja, čevljarsko ročno delo, in perilo, ki je bilo doma narejeno.

Po stari solčavski navadi je imel hlapec pozimi do sedem, poleti do dvanajst ovac iz gospodarjeve črede. Pri ovcah je imel srečo. Njegove ovce se niso izgubljale, medveda pa takrat ni bilo. Za prodane ovce in volno je dobil kar čedno vsotico. Vsak mesec je imel en prost dan, ko je lahko počival ali delal za sebe ali za koga drugega. Če je delal za gospodarja, je dobil posebej plačano. Od božiča do novega leta je imel vse dni prosto. Zaslužek je dobil ob koncu leta za vse leto skupaj. Od tega je dal en del v hranilnico, drugi del za potrebe stvari med letom, tretji del pa za »dobro voljo.«

Za hlapca je služil vsa leta, razen tistega, ko je delal v gozdu. Takrat je dobro zaslužil, pa tudi veliko trpel. Vsi drugi holcarji so svoje potrebe nabavljali na knjižico in ob mesecu so obračunavali. Tonček pa tega ni hotel. Rekel je, da mu je pod čast, da bi mesec dni ne mogel živeti od svojega. Zdelo se mu je, da je bil na slabšem kakor v kmečki službi, zato je šel prihodnje leto spet za hlapca.

Inflacija prve svetovne vojne ga obrila za dotratne prihranke, pustila pa mu je obleko in orodje. Druga vojna ga je zajela sedeminsemidesetletnega, a še zmeraj krepkega starca. Bil je nekoliko naglušen, a na videz kot dobro ohranjen šestdesetletnik. Obleke in vse drugo mu je zgorelo, ovce pa so mu odgnali Nemci. Tako je bil ob koncu vojne brez vsega kot takrat, ko je odšel na Prod v prvo službo. Le v letih je bila velika razlika. Ostala pa mu je osemdesetletniku še korajža in volja začeti znova. Klemenšku je rekel: »Ti samo začni, jaz ti bom pa pomagal, da bova spet obnovila Klemenčo domačijo.«

Tarnati ga nihče ni slišal. Koliko pa je trpel ob misli na uničene uspehe skoro osemdesetletnega in ob pogledu na požgane kmetije, kjer je delal in se potil, to ve le Bog. Nekega večera v januarju 1946 je odšel spat zdrav, zjutraj so ga našli umirajočega. Padel je kakor macesen v gori, ki stoletja vzdrži vse viharje, a ga končno doseže snežni plaz ...»

Tako je zapisal življenjsko zgodbo Jankarskega Tončka Robanov Joža, odličen poznavalec solčavskih zgodb in velik ljubitelj gorskega sveta, v katerem je živel, delal in opazoval dogajanja, ljudi, živali in predvsem lepote skrivnostnih planin, ki jih je vse življenje ljubil in nosil v svojem srcu. Končno je marsikaj zaupal papirju in mi smo mu lahko hvaležni, da nam je zapustil toliko resnic o času, ki ga je preživel in preživel. Zato bomo poskrbeli za objavo še katere od njegovih napisanih zgodb.

Otvoritev Tillerjeve koč v Logarski dolini 28. junija 1925.

DAMJAN JEVŠNIK,

vodja krajevne enote Nazarje,
Zavod za gozdove Slovenije,
OE Nazarje

V Zgornji Savinjski dolini imamo zlasti veliko lesa, katerega pa žal ne znamo ustrezno predelati ter ob tem primerno zaslužiti. Manjka ustreznih idej, znanja, inovativnosti, družbeno okolje predelave lesa ni spodbujalo. Stvari se k sreči (počasi) spreminjajo na bolje, še vedno pa velja, da si je najbolje pomagati kar sam.

Na voljo so številne možnosti financiranja delovne ali študijske prakse v tujini, pridobivanja izku-

šenj v sosednjih (EU) državah, kjer je predelava lesa precej bolj razvita kot trenutno v Sloveniji. Program Leonardo da Vinci preko projektov mobilnosti spodbuja poklicno usposabljanje oz. delovne prakse. Udeleženci projektov mobilnosti so nezaposlene in zaposlene osebe, ki želijo pridobiti nove delovne izkušnje, povečati svojo zaposljivost ali pridobiti nova znanja za izboljšave na svojem delovnem področju. Usposabljanje ali praksa se opravlja v podjetju ali izobraževalni ustanovi, lahko tudi na kmetiji z registrirano dejavnostjo, v državah Evropske unije.

Delovna izkušnja v tujini ima številne prednosti za poklicni razvoj posameznika in za (delovno) okolje, iz katerega udeleženec izhaja. Poleg spoznavanja novih metod dela, tehnologije, postopkov,

je to spodbuda za inovacije in izboljšanje kakovosti dela, povečuje delovno motiviranost posameznika, odpre možnosti mednarodnega sodelovanja, krepi medkulturno dimenzijo in pozitivno vpliva na osebnostni razvoj udeleženca.

V programu ni omejitev za izbiro delovnih področij, torej je ustrezno področje tudi lesarstvo in gozdarstvo. Primera poklicnih praks (vir: CMEPIUS):

1. Lesarski tehnik je po končani srednji šoli opravil 6-mesečno prakso v restavratski delavnici v Nemčiji in po vrnitvi v Slovenijo opravil izpit za nacionalno poklicno kvalifikacijo in strokovni izpit, kar mu sedaj omogoča samostojno delo na področju restavratstva lesenih objektov.

2. Usposabljanje za razvoj novih izdelkov – srednje veliko pod-

jetje je poslalo deset svojih delavcev za dva do štiri tedne k poslovnim partnerjem v Avstrijo in Nemčijo, tako so po opravljenih praksi lažje in kakovostnejše pričeli s proizvodnjo novega izdelka.

Glavni koordinator za program Leonardo da Vinci v Sloveniji je Center RS za mobilnost in evropske programe izobraževanja in usposabljanja (CMEPIUS). Trenutno se imajo posamezniki iz Zgornje Savinjske doline možnost vključiti tudi v skupni projekt mobilnosti, ki ga pripravlja Martina Pečnik Herlah (www.pecnikherlah.net), ki je tudi sama v preteklosti preko omenjenega programa opravljala eno-letno delovno prakso v tujini. Projekt je zastavljen zelo odprto in omogoča uresničitev vam lastnih idej, izkušnje iz tujine bodo zagotovo dobrodošle tudi v vašem lokalnem okolju.

Praksa v tujini - za razvoj predelave lesa pri nas

MOJCA DEBELAK,

terapevka celostne bioterapije,
intuitivna svetovalka, analitik
podzavesti

Sodoben človek se začenja zavediti pomena svojega dobrega počutja. Ve, da gre tu za preplet duha in telesa. Živimo v času, ko je znanje dostopno. Presegajo se meje razumnega in posega se v svoje globine. Kdor gre v korak s časom, ki ga prinaša evolucija, se vrača nazaj k sebi. A tokrat na drugačen način, kot so to počeli naši dedki in babice.

Vedno več posameznikov kopri po razumevanju svojega obstoja. Vedno več bolnikov išče naravne načine ozdravitve. Po svetu je vedno več zgledov, da je vse možno, če le dovolj verjamemo. In kje tiči skrivnost življenja, ki z leti postaja kot dobro vino - vedno bolj

polnega okusa? Doživljanje sveta, vsi dogodki in ljudje, ki jih pritegne v svoje življenje, namreč niso nikoli naključje. Vsaka bolezen, vsako čustvo je odsev naše notranjosti. Kreator je lahko samo človek, ki spozna najintimnejši in nezavedni del sebe.

VSE SE ZAČNE V GLAVI

Evolucija možganov je prava navdušujoča zgodba, ki pripoveduje o 1,4 kg težki želatinasti snovi, ki se nahaja v naši lobanji. Še vedno se tudi znanost sprašuje, kako je možno, da se v tej majhni prostornini nahajajo ideje o izrednih dosežkih, mišljenje, čustvovanje, delovanje, hofenje, govor, spomin, sanje, prav tu pa se nahaja tudi sedež zavednih in nezavednih sil.

Pod »našo streho« se od otroštva dalje nabira ogromno čustev, dogodkov, spominov. Mnogo jih potlačimo, ker so boleči. A kljub temu, da jih zaklenemo v deželo nezavednega, nas podzavest spremlja skozi življenje in vpliva na vsa področja našega življenja.

Spoprimate se s svojim največjim izzivom – podzavestjo (1)

Tudi po zaslugi Sigmunda Freuda je splošno priznana teza, da prodre do zavesti le majhen del naše mentalne dejavnosti, drugo pa se dogaja v nezavednem, postala temelj razumevanja človeške psihe. Podzavest je področje vsega tistega, kar je treba potisniti, gre za izhodišče psihičnih in psihosomatskih bolezni.

IN ZAKAJ JE PODZAVEST TAKO POMEMBNA RAVNO ZAME?

Podzavest me je zanimala že od malih nog, kot da sem se zavedala njenega pomena že takrat. Zaradi zanimanja sem zagrizla v področje nezavednega in ta del sedaj raziskujem skozi intuicijo. Odkrila sem namreč, da je poseganje v podzavest toliko lažje, če znanja hipnoze, globokega sproščanja, regresije in psihoterapije nadgradiš z jasnovidnostjo oziroma intuitivnim vpogledom v človeka.

Ugotavljam, da bi svojo podzavest moral spoznati vsak, ki si želi osebno rasti. A vendar ne gre samo za osebno rast, gre za pre-

magovanje vseh težav, ki jih imamo. Na tej poti človek počisti obsojbe, odpusti, uravnovesi svoja čustva. Ne gre za to, da življenje nato postane pravilno, gre za to, da zgradimo trdno in zdravo osebnost znotraj sebe. Notranja moč in optimizem sta neskončna vira zdravja in dobrega počutja. Ko svojo podzavest spoznate in jo oplemenitite s pravim načinom razmišljanja in dojemanja sveta in ljudi, privlačite v svoje življenje tisto, kar si želite.

Največ ljudi ima težave s tem, da dojemajo, da mora vsaka celica v telesu vibrirati v skladu z našo podzavestjo. V kolikor naša podzavest na najgloblji ravni dojemata, da si zaslužimo veliko ljubezni, jo bomo tudi dobivali. Toda najtežje je izluščiti, ali to samo mislimo v svoji glavi ali pa tako delujemo spontano tudi v odnosih. Ljubezen moramo biti namreč sami, samo želeli si in misliti, da si jo zaslužimo, preprosto ni dovolj. Ravno tu pa lahko z različnimi tehnikami učinkovito naredimo velike premike.

OKROGLA MIZA O SOLČAVSKEM GOVORU

Domači govor je dragocenost, ki ne sme izumreti

V Centru Rinka so v petek, 5. avgusta, pripravili okroglo mizo na temo govora na Solčavskem. Kako je tema zanimiva, je dokazala udeležba, saj se je poleg aktivnih razpravljavcev dogodka udeležilo še okoli 60 ljudi tako s Solčavskega kot tudi od drugod. Dogodek je povezoval direktor Rinke Marko Slapnik, ki je povedal, da se je zamisel o letošnji temi občinskega praznovanja – solčavskem govoru – porodila županu Alojzu Lipniku.

K sodelovanju so povabili višjega strokovnega sodelavca na Inštitutu za slovenski jezik in strokovnjaka za zgornjesavinjsko ter zadreč-

ko narečje dr. Petra Weissa, domačinko, ki živi v Ribnici, mag. Marino Gradišnik, Avgusta Plešnika, ki živi v Mariboru, in domačine Marto Orešnik, Janeza Slapnika ter Ido Slapnik. Vsak od imenovanih se strokovno ali ljubiteljsko ukvarja s solčavskim govorom in vsak je povedal nekaj zanimivega.

Dr. Peter Weiss je dejal, da stroka solčavski govor imenuje solčavsko podnarečje. Zaradi prometne odrezanosti od ostalega dela doline so bili Solčavani nekdaj navezani na Koroško, nekaj časa pa je Solčavsko tudi upravno sodilo k Železni Kapli. Razumljivo je torej, da so koro-

ške primesi tako v besedah kot v samem naglašanju zelo prisotne. Seveda so to le posplošene ugotovitve, pravi dr. Weiss, saj vsak kraj, zaselek, skoraj vsaka družina govori nekoliko drugače, uporablja svoje značilne besede. Na Solčavskem so včasih služili hlapci in dekle, ki so prihajali s Kranjskega, torej je tudi njihov govor pustil tukaj nekaj sledi. Svoje so dodale še sodobne iznajdbe in njihova poimenovanja.

Marta Orešnik, ki se je pred leti lotila zbiranja posebnih besed domačega narečja, načrtuje izdajo besednjaka, že zdaj pa je njene prispevke pod imenom Stara sredica mogoče prebrati v vsaki številki občinskega glasila Utrip. Orešnikova zbira tudi solčavske štorije. Te bodo kmalu v knjižni zbirki, ki jo ureja dr. Marija Makarovič.

Tako mag. Marina Gradišnik kot Avgust Plešnik, ki je »že petdeset let na začasnem delu v Mariboru«, sta poudarila pomembnost in dragocenost domačega govora in tega, da se ta govor tudi zvočno in besedno zapiše ter tako iztrga pozabi. Janez Slapnik, ki zbira tukajšnja ledinska imena, in Ido Slapnik, poskušata svoje znanje prenašati na mladi rod. Sklepna misel okrogle mize je bila, da je solčavska govorica dragocenost, ki so se je zavedeli še pravi čas, da ne bo izumrla.

Marija Lebar

Razpravljavci na okrogli mizi o solčavskem govoru. (Foto: Marija Lebar)

PLANINSKO DRUŠTVO NAZARJE V GORSTVIH ČRNE GORE

V deželi, kjer se zdi, da se je čas ustavil

Člani Planinskega društva Nazarje že nekaj let zapored obiskujejo gorstva izven meja naše domovine. Po lanskem obisku Islandije so se letos podali v Črno goro. Odprave se je udeležilo štirideset članov, ki so v desetih dnevih spoznali nekaj vrhov in kulturnih ter naravnih znamenitosti te nekdaj jugoslovanske republike. S pomočjo lokalnih vodnikov so Nazarčani lahko »pokukali« tudi tja, kamor oko navadnega turista ne seže.

Raziskovanje Črne gore so pričeli na 0 metrih nadmorske višine v Boki Kotorski in se nato povzpeli na nekaj več kot 1.600 metrov visok Lovčen, kjer so si ogledali Njegoševo grobnico. Predsednik PD Nazarje Sandi Grudnik: »To, da začneš planinsko turo na ničli in se povzpneš tako visoko, je posebno doživetje. Presenečeni smo bili nad spoznanjem, da domačini zelo pazljivo negujejo zgodovinsko izročilo in se še na posebej dostojanstven način pridejo pokloniti vladarju v grobnici.« Grudnik ob tem ni mogel mimo vtisa, da se je tam čas ustavil: »Vse je nekako ležerno, nikomur se nikamor ne mudi. Človek bi se zlahka navadil na ta njihov način življenja ...«

V Cetinju so nazarske planince navdušili zgodovinski spomeniki in manastir. Nato so se odpravili v nacionalni park Biogradska gora, kjer

so preživeli nekaj dni na njihovih planšarijah. »Vzponi na posamezne vrhove so bili prilagojeni strukturi naše skupine, zato ni bilo žuljev in odrgnin, čeprav smo premagali kar velike višinske razlike. Ponovno smo doživeli gostoljubje, ki je doma le v teh južnih deželah. Neizmerna lepota nas je navdušila. Lastnik kantuna, kot se planšarije imenujejo, nas je razvajal z odličnimi domačimi specialitetami,« je razpredal svoje spomi-

ne predsednik nazarskih planincev in dodal, da so se podali tudi v pogorje Durmitorja ter osvojili najvišji vrh Črne gore Bobotov kuk. V Žabljačku so se zadržali tri dni in prehodili kar nekaj gora na tem območju, za zaključek pa je sledil še spust po reki Tari in zaključni večer. Ob povratku domov so se Nazarčani ustavili še v Sarajevu in si ogledali del mesta.

Marija Šukalo

Skupinska fotografija na najvišjem vrhu Črne gore – Bobotovem kuku (Foto: arhiv PD Nazarje)

LIUBNO OB SAVINJI

Baročna glasba v orgelski izvedbi mladega mojstra

V ljubenski cerkvi sv. Elizabete je bil prvi ponedeljek v avgustu orgelski koncert baročne glasbe. Mladi organist Kristjan Penhofer iz Murske Sobotice je zaigral skladbe številnih skladateljev, največ Bachovih.

Penhofer je predan orglam kot koncertni mojster in odlični spremljevalec ljudskega ter zborovskega petja. Je diplomant šole za cerkveno glasbo, od leta 2002 je organist stolnice sv. Nikolaja v Murski Soboti. Orgle je študiral na deželni konservatoriju v Celovcu, sedaj poučuje orgle na šoli za cerkveno

glasbo v Murski Soboti.

Odlična interpretacija orgelske baročne glasbe izpod prstov mladega umetnika je navdušila obiskovalce. Umetnika sta pozdravila in se mu za nastop zahvalila župnik Martin Pušenjak in župan Franjo Naraločnik.

Štefka Sem

Program Kristjana Penhoferja je zajemal baročno glasbo številnih skladateljev.

(Foto: Štefka Sem)

Heleni Kojc Remše v spomin

Gospo Kojčeve, naše spoštovane krajanke, dolgoletne učiteljice na mozirski šoli v pokoju in kulturne delavke, ni več. Od nje smo se poslovili pred nekaj tedni na mozirskem pokopališču.

Rodila se je leta 1924 v Mozirju v zavedni slovenski družini Remšetovih, očetu Fortunatu, ki je bil upravitelj v ljubijski tovarni, in materi Mariji. Svoje otroštvo je preživljala v veliki družini, zato ji skromnost in delavnost nista bili tuji.

Čeprav je bila družina številčna, so starši poskrbeli, da so omogočili vsem otrokom primerno šolanje. Heleno so napotili v gimnazijo v Maribor, toda žal je v času njenega šolanja izbruhnila vojna. Da je bila tragedija še večja, so mlađo, uka željno dekle skupaj z njeno družino v času 2. svetovne vojne že 12. junija 1941 izgnali v Srbijo v Paračin, od tam pa se je družina čez nekaj časa preselila v Beograd, kjer je gospa Helena kot gospodinjska pomočnica pomagala preživljati družino. Velikokrat je pripovedovala, koliko strahu, pomanjkanja in lakote so preživeli v tistih letih izgnanstva. Toda nikoli se niso predali obupu in so po svojih močeh pomagali osvoboditeljem.

Sama se je aktivno vključila kot aktivistka v odporiško gibanje. Kljub pogosti življenjski nevarnosti, saj je bil Beograd neprestano bombar-

diran, je aktivno sodelovala pri Rdečem križu, kjer so zbirali sanitetni material, obleko in hrano za borbe na Sremski fronti. Vse strahote vojne je ob pomoči dobrih ljudi v Srbiji preživela in se sredi poletja 1945 vrnila v rodno Mozirje. Končno ji je bilo v svobodi omogočeno, da si je pridobila tako želeno izobrazbo učiteljice, in njene sanje poučevati otroke so bile uresničene.

Kot mlada učiteljica je z dekretom takratne Jugoslavije nastopila prvo službo v Zagorju ob Savi, nato pa jo je pot vodila v malo kraško vasico Pliskavica. Tu je bilo dela na pretek: čez dan je učila otroke, ob večerih pa starše in ostale vaščane; predvsem slovenskega jezika in zgodovine, kajti ti ljudje so bili vse do osvoboditve priključeni Italiji in bili pod pritiskom njenega potujčevanja. Vaščani so Heleno močno vzljubili in ko je odhajala iz te vasi, so se njeni prebivalci z jokom poslavljali od nje.

Na svojo prošnjo je bila gospa Kojčeva premeščena v Mozirje, saj je želela v rodni kraj svoje znanje razdajati otrokom, ki so ga bili po vojni še kako potrebni. Ker je bil njen dom popolnoma izropan, je nekaj časa bivala v Gornjem Gradu, leta 1949 pa se je dokončno preselila v Mozirje. Tu si je v učiteljskih vrstah našla svojega življenjskega sopotnika Milana in si z njim ustvarila družino.

Za gospo Kojčevo lahko upravičeno trdimo, da je bila rojena za učiteljico. Otroke je vzgajala z veliko ljubeznijo in jim s svojo doslednostjo privzgajala čut odgovornosti in delavnosti, spoštovanje do staršev in starejših, predvsem pa ljubezen do domovine in lepe slovenske besede, ki jo je neizmerno ljubila. Večer za večerom je pripravljala učne pripomočke za poučevanje, saj so bile šole v tistem času zelo osiromašene. Skupaj s starši in krajanji je za revne otroke zbirala obleko in šolske potrebščine, saj so mnogi otroci živeli v velikem pomanjkanju. Večkrat je rekla: Če hočeš biti učitelj, moraš biti poklican za ta poklic, imeti rad otroke in se jim razdajati z dušo in telesom.

Bila je izredna mentorica mladim kolegicam pri delu z učenci in jim s svojimi bogatimi izkušnjami pomagala razrešiti marsikateri problem. Velikokrat je dejala, da je življenje mozaik sreče in gorja, da je treba živeti za srečo, gorje pa potisniti ob stran. Helena je to znala in zmogla.

Njeno delo pa ni bilo omejeno le na delo z učenci, ampak je dala del sebe tudi bogatemu kulturnemu življenju. Vsi Mozirjani smo jo poznali kot izredno igralko, saj je nastopala v mnogih igrar kot nosilka glavnih vlog, ki jih je znala izredno prepričljivo odigrati. Z otroki in odraslimi je pripravljala nepozabne proslave in akademije. Rečem lahko, da v tistem času ni bilo kulturne prireditve, pri kateri ni sodelovala. Bila je bogata lirična duša, saj je mnogo prostega časa posvetila prebiranju knjig, v poznejšem času pa si je z njimi krajšala samotne ure. Literarno je bila izredno razgledana in nadarjena za pisanje. Izpod njenega peresa je nastalo mnogo čutečih pogrebnih in priložnostnih govorov.

Za svoje predano delo, ki je bilo mnogo let vtakano v družbeno življenje Mozirja, je prejela več priznanj: zlato plaketo Zveze kulturnih organizacij Mozirje, orden zasluge za narod s srebrnim vencem, pred nekaj leti pa naziv častne občanke naše občine za izredne zasluge na izobraževalnem in kulturnem področju.

Gospa Helena je bila nepozabna sodelavka, vzgojiteljica in kulturna delavka. Za njo ostajajo rodovi učencev, ki se je bodo s hvaležnostjo spominjali; ostajajo tudi številni kulturni ustvarjalci, ki jih je učila lepe slovenske besede in javnega nastopanja, ter neprecenljivi sadovi njenega dela in spomin na bogato življenje.

Mnogim pa je bila predvsem dobra prijateljica. Za vsakogar je vedno našla prijazno besedo, polno optimizma in humorja, in tudi zaradi tega jo bomo pogrešali in se je spominjali z globokim spoštovanjem in hvaležnostjo.

Anton Venek

ŽETEV OVSA PRI VOLOVŠKU V TIROSEKU

Da stari običaji ne bi šli v pozabo

Zadnjo julijsko soboto so na kmetiji Volovšek v Tiroseku želi oves. Lastnica kmetije Irena Kaker se je odločila, da bo sprejela ponudbo Žita in na njivi za spremembo posejalo oves. Že jutraj se je zbralo kar lepo število ljudi, ki so pri tem opravilu pomagali. Večino je s strojem požel Miha Brelec, nekaj poležanega ovsa pa so pokosili in v snope zvezali na roke.

Kljub temu, da na kmetijah žita ne sejejo več veliko, še manj ga žanjejo na roke, so se na Volovškovi kmetiji kar dobro znašli. Ob cesti so za vzorec postavili tri kope, kjer se bo žito sušilo, preostalo je gospodar Marjan odpeljal na svojo kmetijo. Snope so tam zložili v kozolec, kjer se bodo posušili, nato bodo potrebovali še dva dneva, da bodo oves zmlatili in z vevnikom zmleli.

Pri zlaganju žita v kope so uporabljali lestev, podprto z dolgo palico, s katero je možno lestev spuščati ali dvigati. Prav tako so pri košnji uporabili posebno koso za košnjo žit in srp. Vsi ti pripomočki v današnjem času niso več velikokrat uporabljeni.

Nekaj poležanega ovsa so pokosili in v snope zvezali na roke ter ga odpeljali na kmetijo. (Foto: Štefka Sem)

Pri zlaganju žita v kope so uporabljali lestev, podprto z dolgo palico, ki je danes že redkost. (Foto: Štefka Sem)

Tudi malica med delom je bila, kot bi jo potegnili iz arhivske oddaje o kmetovanju pred mnogimi leti. Na mizi pod nekdanjim graščinskim kozolcem se je znašlo kislo mleko in v »plateh« krompir. To je bila tradicionalna kmečka malica med opravljanjem del, tokrat se je pridružil še želodec in domači kruh ter jabolčni sok in jabolčnik.

Irena in Marjan Kaker imata vsak svojo kmetijo. Na Volovškovi, kjer je bila doma Irena, imajo krave dojilje in nekaj njiv, na Marjanovi kmetiji, na Lozeh, kjer živijo, pa imajo ovce. Letos so že četrtrič posejali ajdo, ki se žanje konec avgusta in tudi takrat bodo v družbi sosedov in prijateljev pripravili dogodek, da ne bo šlo spravilo po starem v pozabo. »Če bo le ajda uspela, doslej namreč še nikoli ni,« je dodal gospodar Marjan.

Štefka Sem

PRIMOŽ PRI LJUBNEM

Sosedska pomoč na Rebernikovi domačiji

Na domačiji Rebernik v Primožu pri Ljubnem se je v teh poletnih dneh pokazalo, kaj v vsakdanjem življenju pomeni prava sosedska pomoč. Jože Jeseničnik, ki živi na omenjeni kmetiji in je letos na svoja pleča naložil osmi križ, zaradi bolezni že nekaj časa ni zmogel košnje na strmih pobočjih okrog svojega doma. Namesto redoljubnega gospodarja, ki je vrsto let skrbno kosil in skrbel, da se strma pobočja okrog njegovega doma sredi gozda niso povsem zarasla, so to težavno opravilo opravili njegovi sosede in prijatelji.

Strma travnata pobočja so pokosili in pokazali, da košnja ni samo tam, do koder seže traktor in sodobna mehanizacija, ampak je potrebno to delo marsikje opraviti tudi ročno, če je to potrebno. V dveh popoldnevih so bila strma pobočja okrog omenjene domačije pokošena, Rebernikov Jože pa je v svoji bolezni in osamljenosti spoznal, da sosedska pomoč ni samo beseda, s katero se ukvarja politika, ampak je med preprostimi kmečkimi ljudmi še vedno pristna in prisotna.

Franjo Atelšek

Jože Jeseničnik (skrajno desno) med sosedi, ki so mu priskočili na pomoč. (Foto: Franjo Atelšek)

restavracija - sobe
(Arja vas - Velenje)
tel.: 03 714 80 60
Marjola - malice
(Žalec - center)
tel.: 03 710 37 30

www.cizej.si
CIZEJ

**...vedno
v
akciji...**

- vodovodni material
- centralno ogrevanje
- svetovanje
- montaža in prevoz

03 70 33 130

- gradbeni material
- vijaki in okovja
- barve in laki
- sanitarna keramika

03 70 50 280

CIZEJ d.o.o.
TRGOVINA, INSTALACIJE IN STORITVE
CIZEJ
Partizlje 12a, SI - 3314 Braslovce

RADMIRJE

Prikaz košnje po starem in spravilo sena

K obsežnemu programu dogajanj ob Flosarskem balu so v Radmirju dodali prikaz košnje in spravila sena, kot so to počeli nekdaj, ko je bilo vse treba opraviti ročno. Kljub težkemu delu so se ljudje nekoč ob takih opravilih radi družili in se tako med delom kot po koncu dela zabavali.

Druženje in zabava sta bila namen tudi na prikazu ob Vorhovem kozolcu v Radmirju. Že zjutraj so pridni kosci pokosili strmi breg, grabljice pa so travo raztrosile in jo nato še obrnile. Pridne delavce sta obiskala ljubenski župan Frano Naraločnik in predsednik turističnega društva Naš kraj Stanko Rihter.

S spravilom sena je bilo treba pohiteti, saj je kazalo na dež.
(Foto: Marija Lebar)

Zvečer, ko je bilo treba seno spraviti pod streho, so pridne delavce priganjali temni oblaki. Kljub časovni stiski je bilo toliko časa, da so si z domačim tovkcom sprali zaprašena grla, vmes pa je padla še kakšna šala. Ob zvokih harmonike je spravilo šlo še bolje od rok. Sena niso odpeljali do kozolca z vprego pač pa s traktorjem, v štante pa so ga naložili po starem.

»Krajani Radmirja se radi družimo, s takim prikazom pa ohranjamo znanje in tradicijo naših prednikov iz časov, ko traktor še ni bil prvi človekov pomočnik, pač pa je bil to sosed,« je povedal Maks Slatinšek, organizator omenjenega dogodka. Sledil je še pravi domači likof.

Marija Lebar

PO LOJTRCI K LUB'CI

Ljubenske podoknice in flosarske zgodbe

V sredo, 3. avgusta, so pevci in pevke mešanega pevskega zbora z Ljubnega pod vodstvom Mitje Venišnika prepevali podoknice. Na Placu sta se jim pridružile Franca in Mica, ki ju uprizarjata ljubenski amaterski igralki Polona Rihter in Ana Napotnik. Med prepevanjem sta obogatili prireditev z zabavnimi zgodbami flosarskih žena, ki so doma čakale moške, ki so bili na rajži.

Da pa podoknic niso le prepevali, se je našel pogumen fant, ki je zlezel po lestvi k svoji ljubici. Dogajanje na lojtri se je kaj hitro končalo, saj ju je zalotila dekletova mama, kljub temu pa je vztrajnemu vasovalcu uspelo zlesti v »kamrco«, kjer ga je čakala ljubljena izbranka.

Štefka Sem

Pevci in pevke mešanega pevskega zbora Ljubno so s podoknicami spodbudili vasovalca, da je splezal k ljubici.
(Foto: Štefka Sem)

David Kosmač

Mesecev dvanajst je minilo,
odkar te življenje v zibko je položilo.

Iskrice žarijo ti na ličkih in v očeh.
Vse nas osrečuje tvoj nasmeh, tvoje
zdravje in veselje.

Prav na koncu pa dodamo naj
voščilo: da bi se v življenju
le dobro ti godilo!

Mami, ati in vsi, ki te imajo radi!

Zlatoporočencema

Francki in Francu Miklavc!

Vzbuditi vama hočemo željo po skominah, da ne bosta razmišljala samo o planinah. Od vajinega DA minilo 50 je let, od takrat sta velikokrat šla po vino v klet. Včasih je bilo težko, ampak čudeže dela čas in ostane samo lepo v nas. S cigaro v ustih in kvačko v rokah čim večkrat ob kapučinu posedita, pri tem pa vedra in zdrava ostanita. Da bomo še naprej skupaj držali smo vama tole voščilo skup spicali.

Hčerka in zetorji z družinami

SVETOVNI POPOTNIK IAN COATES V ZGORNJI SAVINJSKI DOLINI

Na poti domov že celih dvanajst let

68-letni Ian Coates je motorist z dušo in telesom, poznan po celem svetu. S svojo 750-kubično hondo africa twin je doslej prevozil preko 300 tisoč kilometrov - vse na po-

ti domov. To se sicer sliši oziroma bere malce čudno, a vendarle drži. Leta 1999 je namreč Ian odšel v Južnoafriško republiko, kamor mu je sin poslal omenjeni motor. Odlo-

čil se je, da z njim odide proti domu, ob tem pa je vzljubil vožnjo, brezmejne ceste in ljudi ob njih.

Iz Afrike ga je pod vodila v Avstralijo, ki jo je v celoti prevozil, kakor tudi Tasmanijo. Prišel se je udeleževati različnih moto zborov, kjer je navezoval nova prijateljstva. Vsakdo, ki ga je povabil k sebi, je bil deležen njegovega obiska in tako se je začela dolga pot domov.

Odtlej je obiskal in prevozil domala vse celine, edino na Japonskem še ni bil. Pravi, da je tam življenje predrago, zato ga k Japoncem ne vleče preveč. Bil pa je že marsikje po Evropi, prevozil Severno in Južno Ameriko ter velik del bivše Sovjetske zveze. Potovanje po njej je pričel v sibirskem Vladivostoku. Od tam je prevozil mnoge novo nastale države in se podal po Evropi.

Pred dvema mesecema se je

udeležil moto zbora v Sarajevu. Tam je spoznal Matjaža Vodovnika iz Nazarij, ki ga je povabil v Zgornjo Savinjsko dolino. Beseda je dala besedo in Ian se je preteklo sredo pripeljal v Mozirje in nato v kamp Menina, kjer mu je Jure Kolenc ponudil svoje gostoljubje.

Z Matjažem sta se popeljala naokoli, da je lahko dodobra spoznal in se naužil lepoto doline. Povedal je, da mu je pri nas zelo všeč in da se domačini ne zavedamo, kaj imamo: od naravnih lepote do lepo urejenih in označenih cest ter majhnega števila vozil. Tega v drugih deželah ni vajen, zato se je ob vprašanju, če pogreša rodno Anglijo oziroma Hebden Bridge v angleškem Yorkshiru, od koder prihaja, zgolj nasmejal in odpravil naprej k drugemu slovenskemu prijatelju v Gornjo Radgono.

Benjamin Kanjir

Ian Coates (desno) in Matjaž Vodovnik pred upravnim centrom v Mozirju.
(Foto: Benjamin Kanjir)

POČITNIŠKE DELAVNICE V MOZIRJU

Po japonsko pozdraviti, izdati glasilo ...

Vodene zabavno-poučne aktivnosti so očitno dobrodošle med počitnicami. To potrjuje več kot petdeset otrok, ki so sprejeli povabilo Župnijske karitas Mozirje-Šmihel. Pet dopoldnevov med 25. in 29. julijem so cicibani, najstniki in njihovi mentorji preživeli v župnijskih prostorih: »jezikali« so v petih svetovnih jezikih, se preizkusili v ročnih spretnostih ter svoja doživetja zapisali na osmih straneh čisto pravega glasila Tiktaktime. Zadnji dan so v svojo sredino povabili še starše in jim predstavili vse, kar so počeli na delavnicah.

Pisani cofki iz volne so posebnost počitniških delavnic mozirske Karitas, ker jih naučijo izdelati babice in tete. Ko so med klepetom nastajale te in še druge ročne umešnine, so se ustvarjale dragocene medgeneracijske vezi. Na vsebinsko bogatem programu aktivnosti se je našlo za vsakogar kaj zanimivega. V prvem delu dopoldneva so lahko otroci v jezikovnih delavnicah besedovali po nemško, angleško, špansko, rusko ali japonsko. V drugem delu so prav tako po lastni

izbiri ustvarjali z različnimi naravnimi materiali, pekli piškote in se igrali gledališče.

Sreda je bila drugačna. Na obisk so prišle sestre uršulinke. Zapele so in zabrenkale na kitaro, vmes pa odgovorile na marsikatero podrobnost iz samostanskega življenja. Na zadnji dan delavnic so se zbrali v Slomškovi dvorani vsi sodelujoči, po dvorani pa posedli še starši, babice in dedki, prijatelji. Na

vrsti je bil »pokaži kaj znaš«. Otroci od tretjega do petnajstega leta so se najprej predstavili v jeziku, ki so ga prvič slišali v živo ali pa so z njim že »na ti«, ker se ga učijo v šoli. Na mizah in stenah so mentorji razstavili njihove izdelke, ustvarjene v delavnicah ročnih del in likovni ustvarjalnici. Ena skupina je dramatisirala zgodbo Kako je modra sova postala svetovalka kralja, druga skupina zaplesala svoj iz-

virni ples.

Mentorjem in vodjem delavnic ter vsem, ki so radodarno priskočili na pomoč bodisi z materialom ali malico, se je pred slovesom zahvalila vodja Župnijske karitas Mozirje-Šmihel Alenka Brezovnik, otroci pa so domov odnesli za spomin na duhovno bogat teden vse, kar so napisali, naslikali, pobarvali, spletili ...

Andreja Gumzej

Počitnice so prava prilika za sproščeno nabiranje znanja. (Foto: AG)

POLETNE ANIMACIJE ZA OTROKE V MOZIRJU

Skozi igro krepili umske in fizične sposobnosti

Prvi teden v avgustu se je v Mozirju okoli dvajset otrok udeležilo poletnih animacij, ki so potekale v športni dvorani in njeni okolici. Za dobro

počutje udeležencev in njihova aktivno preživljanje časa sta poskrbela David Zadravec in Karin Govek.

Otroci so se prvi dan preizkusili v premagovanju ovir na postavljenih poligonih. Krepili so svoje motorične spretnosti in se trudili, da bi prišli čim hitreje do cilja. Naslednji dan je bil namenjen igram z žogo. Različne igre, tudi skrivanje med ovirami in ciljanje nasprotnikov, so od otrok terjale polno angažiranost in krepile njihovo telesno pripravljenost.

Sredi tedna so otroci dan preživeli na zunanjem igrišču in parkirišču. Igrali so nogomet, med dvema ognjema in risali z barvnimi kredami. Najboljše pa je seveda prišlo na koncu, zadnji dan. Ko so se z animatorjema Mojco Rakun podali na pohod in iskanje zaklada. Škratko Zakladko jih je z namigi vodil skozi gozd, jim na pot postavljaj različne naloge in pred njimi v gozd nad Brdci skril polno škatlo dobrot. Ko so jih našli, so se okrepčali s sadnimi sokovi in sendviči, nato pa se polni prijetnih spominov na poletno druženje vrnili na svoje domove.

Benjamin Kanjir

Udeleženci poletnih animacij na pohodu v gozdu nad Brdci. (Foto: Benjamin Kanjir)

MLADI BOBENČEK

Astronomski mladinski raziskovalni tabor Evropa 2011

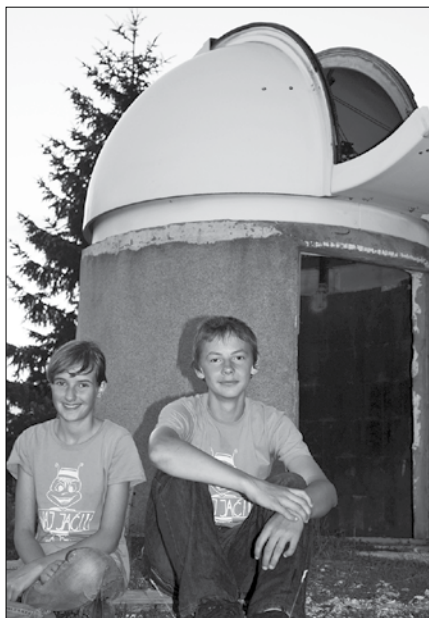

V tednu od 2. do 9. julija sva se devetošolca OŠ Mozirje udeležila nagradnega astronomskega tabora. Kot učencema z največ priznanj je Občina Mozirje financirala nagradni tabor. Tabora sva se udeležila Tamara Hribnik in Gregor Pečnik. Oba sva v tem tednu spoznala mnogo ljudi in se imela fenomenalno.

Spali smo v Pirnatovi koči na Javorniku. Sprva se je bilo težko prilagoditi ritmu. Ponavadi smo bedeli do tretje ure zjutraj, nato pa spali do 13. ure. Ko smo vstali, smo imeli kosilo, potem pa je sledil prosti čas. Izkoristili smo ga na kar se je dalo zanimiv način. Odšli smo na bližnji stolp na Javorniku, nabirali gozdne jagode (teh je bilo ogromno), ob slabem vremenu pa smo igrali karte in šah.

Po prostem času so sledila predavanja na observatoriju. Peš smo odšli do observatorija in se na poti do tja resnično zabavali. Pogovarjali smo se o vseh možnih rečeh ter iskali poti čez gozd.

Ob 16. uri smo se zbrali pred observatorijem. Ponavadi smo najprej s teleskopom gledali v sonce in opazovali sončne izbruhe ali pa smo si ogledali kakšen planet, na primer Venero. Nato so sledila zanimiva predavanja. Po predavanjih smo odšli nazaj proti koči, saj smo ob 18. uri imeli večerjo. Naj vam zaupava, da so bili vsi obroki zelo okusni, zato vam ne bo žal, če boste

Tamara Hribnik in Gregor Pečnik sta bila navdušena nad opazovanjem planetov.

med vikendom odšli malo pogledat kočo in pozdravit prijazne oskrbnike.

Po večerji smo spet imeli prosti čas. Nekateri so med tem prostim časom malce zadremali, saj so se pripravljali na nočno opazovanje. Ob 21. uri smo se znova zbrali pri observatoriju.

ju. Ravno v tem času se je pričelo mračiti, zato smo gledali v nebo ter iskali prve vidne zvezde.

Kaj kmalu se je na nebu pojavil Saturn. S teleskopom se ga je dalo zelo lepo videti. Počasi se je že čisto stemnilo in tako smo lahko opazovali razna ozvezdja, kot so mali in veliki voz, mali in veliki medved, Kasiopėja, kača, kačjenosec, delfin, labod, orel, Kefej itd. Čeprav so bili ti dnevi sredi poletja, je bilo na nadmorski višini 1.200 m (približno) zelo mrzlo, zato smo približno ob 24. uri odšli na topel čaj v kočo pri observatoriju. Nekateri smo tam zaradi utrujenosti celo zaspali (pa ne več kot za pol ure).

Ob enih zjutraj smo imeli zajtrk. Po zajtrku smo še malce opazovali zvezde in planete, nato pa po temi odšli proti koči. Včasih smo šli po gozdu. Ko smo prišli do koče, so se najbolj utrujeni odpravili spat. Seveda pa smo imeli nekateri preveč energije, zato smo jo porabili za opazovanje sončnega vzhoda. Opazovali smo ga s stolpa. Sončni vzhodi so bili res imenitni, zato je to ena izmed stvari, ki sva si jih najbolj zapomnila.

To je bil eden izmed najboljših tednov v našem življenju. Za vse to se morava zahvaliti najprej OŠ Mozirje, da je naju izbrala za nagradni tabor, in pa seveda Občini Mozirje, ker je vse to financirala. Najlepša hvala!

Tamara Hribnik in Gregor Pečnik

ŠPORTNE PRIREDITVE OB FLOSARSKEM BALU

Na Binetovem memorialu prvič slavila ženska

Prvo soboto v avgustu so se na Ljubnem ob Savinji v okviru Flosarskega bala odvijala številna športna tekmovanja. Največje

in Anastaziji, tretje Jasni in Špeli. Pri moških je zmagala dvojica TK Bukovje, drugo mesto sta osvojila predstavnika Kava bar, tretje TGP.

Sonja Kramer iz Nazarij je na ribiškem tekmovanju za sabo pustila vse tekmovalce, še najbolj sta se ji približala Marjan Goršek (levo) in Igor Poprask.

presenečenje je na ribiškem tekmovanju, 10. Binetovem memorialu, pripravila Sonja Kramer iz Nazarij. Med 28 tekmovalci je bila edina ženska, poleg tega pa je imela najboljši ulov, saj je njenih šest ulovljenih rib merilo kar 190 centimetrov.

Predsednik ljubenske ribiške družine Janez Podkrižnik je povedal, da je to prva ženska zmagala v zgodovini Binetovega memoriala, in čestital Kramerjevi. Drugo mesto je osvojil Marjan Goršek, tretje Igor Poprask, tik »pod stopničke« pa sta se uvrstila domača ribiča Janez Marovt in Janez Podkrižnik ml.

V šport centru Jakop sta potekala dva turnirja. Na teniškem turnirju se je na memorialu Franja Jakopa in hkrati za pokal flosarja pomerilo dvanajst tekmovalcev. Zmagal si je priigral Mitja Božič, ki je v finalu ugnal Mateja Ribiča. Tretje in četrto mesto sta si delila Sašo Rosenstein in Mitja Poličnik.

Na turnirju v odbojki na mivki se je pomerilo deset moških in šest ženskih dvojic. Prvič se je zgodilo, da je bila močnejša moška konkurenca. Pokal flosarja sta v ženskih dvojicah osvojili Katja in Sabina, drugo mesto je pripadlo Barbari

Na turnirju v odbojki na mivki je bila letos prvič moška konkurenca močnejša od ženske.

Nogometni turnir je privabil deset ekip, organiziral ga je Klub malega nogometa Ljubno. Zmagovalna ekipa Pumpa bar je prejela pokal flosarja v trajno last. Dru-

go mesto je osvojilo moštvo Jero-plasta, tretje Športno društvo Raduha Luče.

Zelo dobro obiskano je bilo tekmovanje v smučarskih skokih na 40-metrski skakalnici. Mladi skakalni upi so se pomerili v šestih kategorijah. Med cicibani do 9 let je zmagal Vid Rošar iz Mislinje, sledila sta mu skakalca domačega kluba SSK Ljubno BTC Lenart Presečnik in Gorazd Završnik. V kategoriji deklic do 11 let je zmagala Pia Slamek, druga je bila domačinka Petja Brglez, tretja Jerneja Brecl.

V kategoriji dečkov do 11 let je imel domači klub največ predstavnikov, Marsel Lihteneger, Jernej Presečnik in Peter Kolenc so se uvrstili od četrtega do šestega mesta, prva tri mesta pa so osvojili Žak Mogel, Karlo Vodusek in Jan Bombek. Med dečki do 12 let so bili prvi trije Timi Zajc, Sven Zagomilšek in Rok Jelen. Domačina Medard Brezovnik in Aljaž Nerat sta osvojila šesto in sedmo mesto.

Edina zmagala na skakalnici, ki je ostala doma, je uspela Tanji Fricelj v kategoriji deklic do 13 let, ki je bila v svoji kategoriji edina in ni imela konkurence. Med dečki do 15 let so vsa tri mesta pobrali člani velenjskega skakalnega kluba - David Strehar, Aljaž Osterc in Vid Vrhovnik.

Mladi skakalni upi so se na 40-metrski skakalnici pomerili v šestih kategorijah.

**Tekst in fotografije
Štefka Sem**

Turistično društvo NAŠ KRAJ,
p.p. 4,
3333 Ljubno ob Savinji

Zahvala

Ob zaključku 51. Flosarskega bala se iskreno zahvaljujemo vsem sponzorjem, Občini Ljubno, vsem, ki so pomagali pri organizaciji prireditev, strežnemu osebju, nastopajočim, društvom, ki so sodelovala v povorki in vsem obiskovalcem.

Se vidimo na 52. Flosarskem balu!

Poletne nevarnosti prežijo na motoriste

Čeprav je od začetka motoristične sezone - ta je prve motoriste na ceste privabila že februarja - minilo več mesecev, na voznike enoslednih vozil ne preži nič manj nevarnosti. Če so bili motoristi spomladi pri prvih prevoženih kilometrih še previdni, nekateri v lepem toplen vremenu dobijo lažni občutek varnosti in zato tudi vozijo hitreje ter bolj agresivno. Poostren nadzor, ki ga policisti izvajajo v začetku avgusta, je zato namenjen tudi takšnim voznikom.

Aktivnosti, namenjene boljši varnosti voznikov enoslednih vozil, policisti izvajajo v času od 1. do 15. avgusta na območju vseh policijskih uprav. Pozorni so zlasti na upoštevanje omejitve hitrosti in drugih prometnih predpisov, psihofizično stanje voznikov in tehnično brezhibnost vozil.

S tem ukrepom pa policisti ne zaključujejo preventivnih dejavnosti za boljšo varnost motoristov v letošnjem letu. Ker sodijo vozniki enoslednih vozil med kategorijo bolj izpostavljenih udeležencev, so namreč aktivnosti policije, ministrstev, nevladnih organizacij in predstavnikov civilne družbe predvidene skozi vso motoristično sezo-

no. S tovrstnimi aktivnostmi želijo vplivati zlasti na spremembo vedenjskih vzorcev in vzpostaviti enakovreden odnos med vozniki enoslednih motornih vozil in ostalimi udeleženci v prometu, pa tudi med samimi motoristi, ki morajo spoznati, da lahko za lastno varnost in varnost drugih udeležencev največ storijo sami.

Najpogostejša vzroka prometnih nesreč, v katerih so udeleženi vozniki enoslednih motornih vozil, sta neprilagojena hitrost in neupoštevanje pravil o prednosti. V prvih šestih mesecih letošnjega leta je življenje izgubilo 16 (lani v tem obdobju 14) voznikov enoslednih motornih vozil, 93 (97) se jih je hudo in 326 (311)

lahko telesno poškodovalo.

Lani se je sicer na slovenskih cestah zgodilo 21.353 prometnih nesreč, kar je za 3,6 % več kot leta 2009. V teh nesrečah je umrlo 138 (171) udeležencev, hudo telesno poškodovanih je bilo 865 (1.035) in lahko telesno poškodovanih 9.453 (11.083) udeležencev. V prometnih nesrečah je leta 2010 umrlo 23 (31) voznikov enoslednih motornih vozil, 211 (246) se jih

je hudo telesno poškodovalo, lahko telesno poškodovanih pa je bilo 679 (874) voznikov enoslednih motornih vozil.

Krivda za prometno nesrečo pa ni vedno na strani motoristov, saj vozniki enoslednih vozil običajno povzročijo le polovico prometnih nesreč, v katerih izgubijo življenje. Cestnoprometne predpise zato upoštevajmo vsi udeleženci v prometu!

PP

ZAHVALA

Lepo se zahvaljujem gospe Mariji Trogar iz Radekunde pri Mozirju za njeno prizadevanje, da sem lahko dobil nazaj izgubljena očala.

Peter Kolenc, Rečica ob Savinji 78, 3332 Rečica ob Savinji.

Hidroelektrarna in birokracija

Gospod Anton Marovt iz Ljubne obupa nad birokracijo, kot piše novinarka Štefka Sem v 31. številki Savinjskih novic. Seveda ni njegov primer prvi, še zdaleč pa ne tudi zadnji. To je pač Slovenija, dežela po meri »naprednih« strank.

Neumni državljani smo jim dali vso, zares prav vso oblast v roke, toda zato še ne smemo pričakovati, da bodo delali v našo korist, se pravi v korist države. Neumnežem, to je pač jasno, se ne streže, ampak se jih izkorišča, zaslužnijuje. To levica dela že ves čas po vojni, pa žal tega doslej ni polovica Slovencev ni opazila. Torej kar naj bo tako. Kmalu za tem, ko bi nas srečala pamet, pa bi bilo lahko bistveno bolje, ne glede na to, da dolgovi ne bo mogoče odplačati niti v petdesetih letih. Že to, da ne bomo glo-

blje lezli v drek, bo dovolj vzpodbudno. Iz dreka pa se lahko potegnemo edinole sami. Ne z močjo mišic, ampak z razumom, ki smo ga doslej šparali.

Če gospod Marovt na vsak način hočete svojo elektrarno, se včlanite v SD ali LDS, v eno od pravih strank. Nobenih ovir ne bo več, zagotavljam. Seveda vem, da tega ne boste storili, ker verjamem, da ste pošten mož. Na Vašem mestu bi počakal do volitev, potem pa bi, ne glede da bodo birokrati ostali isti, »potrkal« tam zgoraj. Nikakor se ne bi poniževal pred ljudmi, ki so večino svojega naroda do kraja ponižali, spravili skoraj na beraško palico.

Janez Mavrič
Attemsov trg 8
3342 Gornji Grad

ČRNA KRONIKA

• OZMERJAL JO JE IN UDARIL

Mozirje: 2. avgusta je občanka prijavila dežurnemu policistu, da jo je starejši moški pri blagajni v trgovini Tuš sprva ozmerjal, nato pa jo pred trgovino še udaril po obrazu. Po opravljenem razgovoru s storilcem bo policija ustrezno ukrepala.

• BERAČILA OD HIŠE DO HIŠE

Mozirje: 5. avgusta je starejša ženska v Mozirju hodila od hiše do hiše in prosila za denar. Policisti so jo zalotili pri beračenju ji izdali plačilni nalog.

• NEPAZLJIVOST NA BANKOMATIH

Mozirje: 5. avgusta je na policijsko postajo poklicala občanka in se zanimala, ali je morda kdo na postajo prinesel 30 evrov, ki jih je dva dni prej dvignila na bankomatu v Nazarjah in jih tam pozabila. Najditelj denarja ni prinesel, je pa istega dne občan prinesel 70 evrov, ki jih je našel na bankomatu pri trgovini Mercator v Mozirju.

• KDO POGREŠA TELEFON?

Nazarje: 6. avgusta so zaposleni na bencinskem servisu v Nazarjah našli mobilni telefon znamke Nokia, neznanega tipa, sive barve. Mobilni telefon je v hrambi na PP Mozirje.

• NA LJUBNEM SO SE TEPLI

Ljubno ob Savinji: 7. avgusta ob 4.20 uri so bili policisti obveščeni o pretepu v Vrbu na Ljubnem ob Savinji. Trije nasilneži so pretepli dva fanta, ki sta utrpela telesne poškodbe in prišla po zdravniško pomoč v zdravstveni dom. Zoper storilce bo podana kazenska ovadba.

• VLOMILEC BO PIL IN KADIL

Solčava: V noči na 7. avgust je bilo vlomljeno v lokal Bar Igla. Neznani storilec je s kamnom razbil steklo na zadnjih vratih objekta, jih nato odprl in tako prišel v notranjost. Odnesele je več alkoholnih in brezalkoholnih pijač ter cigaret in povzročil za okoli 150 evrov škode.

*Zdaj se spočij, izmučeno srce,
zdaj se spočijte izdelane roke.
Zaprte so utrujene oči.
Le moja drobna lučka še brli.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ata, starega ata in pradedka

Alojza ŽEROVNIKA

iz Nove Štife
25.5.1926 – 4.8.2011

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom, g. župniku Alojzu Ternarju, govorniku Rafku Žerovniku, pevcem, pogrebni službi Anubis in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala za vsa izrečena sožalja, sveče, darovane svete maše in kakršnokoli pomoč.

Žalujoči vsi njegovi

*Čudno, kako prazen je svet,
ko umre en sam človek.
(Dante)*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame in stare mame

Katarine Kladnik

13.2.1923 – 1.8.2011

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih nesebično pomagali in jo pospremili na njeni zadnji zemeljski poti. Hvala vsem, ki ste darovali za cvečje, sveče in svete maše, ter za ustno in pisno izrečeno sožalje.

Hvala gospodu župniku, pevcem in govornici za poslovilne besede.

Vsi njeni

MORANA POGREBNA SLUŽBA, CVETLIČARNA
Aleksander Steblovnik s.p. Parižlje 11 c Braslovce
Telefon: 7000-640 ali 041/672-115
www.pogreb-morana.si

Za rečke novice

Ne, gospa, pri nas ga ne vidim.

To, da imajo Ljubenci probleme s pijačo, je iz trte izvito. Pri približno petnajstih gostilnah na Ljubnem res ni problem priti do pijače.

Takoj, ko je utegnil

Ljubljenka ob treh ponoči pričaka moža: "Obljubil si mi, da se boš vrnil pred enajsto!"

"Saj sem se. Po deseti run-di sem takoj odhitel domov."

Pivci napačnega spola

Lučan: "To, da po pivu rastejo joški, prav gotovo držil!"

Solčavan: "Nisem opazil, da bi tvoja žena imela kaj večje ..."

"Nimaš kaj buljiti v joške moje žene, moje si poglej!"

Brez maturantskega plesa

Žena: "Kako je bilo na 50. obletnici mature?"

Mož: "Super! Se spomniš, da si mi rekla, da sem v tej obleki videti kot natak?"

"Seveda, saj si."

"No, zaradi nje mi ni bilo treba plesati."

Blenda Tavrl

Kje je preventiva?

Predlagamo, da računsko sodišče pohiti s postopki glede nepravilnosti na nivoju vlada-joče politike na način, da do nepravilnosti sploh ne bo prihajalo.

Karam in grajam, v skrajnosti ne zahajam, ko kriminal v politiki izsledim, ga za napako razglasim.

Mokra košarica

Morski pes osvaja morsko psico: "Bi šla z mano na večerjo? Vem, kje dobiti človeka kot na pladnju."

"Ne, ni mi do surfarjev."

Vedno ista hrana

Mali morski pes: "Mami, kdaj bo večerja?"

"Samo še trenutek, da odprem konzervo."

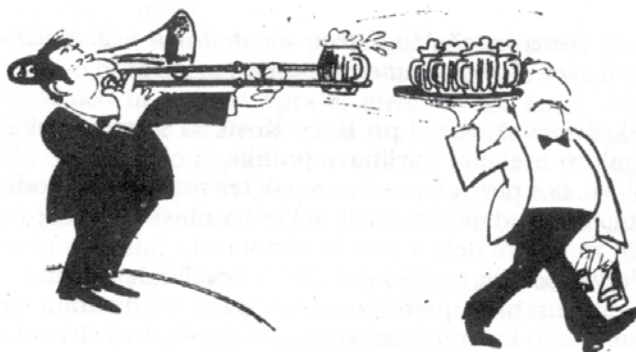
"Pa ne spet teh potapljačev!"

Neoporečna solata z dodatki

Natakar kuharju: "Gost je našel mravljo v solati in se žali, da ni dovolj oprana."

Kuhar: "Povej mu, da je vsaka mravlja oprana enako temeljito kot solata."

Hugo Mušnik

Brez besed

Cvetke in koprive

RIBIŠKA SRAMOTA

Janez Podkrižnik, predsednik RD Ljubno (v sredini): »Marjan, kdo je zmagal na današnjem ribiškem tekmovanju?«

Marjan Robnik, vodja tekmovanja (desno): »Ne boš verjel, ampak tokrat je bil najboljši najlepši udeleženec Binejevega memoriala!«

Alojz Poljanšek, ljubenski ribič: »Sem slišal praviti, da pred Kramerjevo Sonjo tudi sulci v Savinji niso več varni ...«

(Foto: FA)

VARČNA STARODOBNA VOZILA - PRVIČ

Pa naj še kdo reče, da starodobniki niso varčni. Registracija je čisto poceni, vožnja pa praktično zastoj, samo tri osebe rabi lastnik, da ga potiskajo po ravnem, navzdol gre pa itak samo. Treba je samo preveriti, koliko »kurijo« tisti »odzadaj« in kako dolgo zdržijo.

(Foto: ŠS)

VARČNA STARODOBNA VOZILA - DRUGIČ

No, tale starodobnik je že malo večji strošek. Registracija je še vedno poceni, medtem ko »odzadaj« potrebuje pet oseb, zaradi česar se takoj poveča poraba tekočih derivatov pri šanku. Med njimi je tudi ženska in ker so ženske drag šport, priporočamo bolj varčnega starodobnika z zgornje slike.

(Foto: ŠS)

 Toliko napora, da bi me srečal. Moral bi samo obiskati mojo ...					avtor P. L.	VIŠEČ SNEŽNI ZAMET	KDOR VARU- JE OSEBO SKUPAJ S KOM	PISATELJICA PEROCI	MOČEN ČLOVEK (EKSPR.)	PRIPADNIK KRŠČANSKE SEKTE V ZDA
					UPAD VODNE GLADINE					
					TRUŠČ (EKSPR.)					
					OBRI					
					AVTOMOBIL- SKA OZNAKA SARAJEVA UMETNIŠKI IZDELEK			ERMIN ŠILJAK ŠTIRJE TEDNI PRED BOŽIČEM		
3K	BRITANSKI GLASBENIK	VLAGATELJ DENARJA	SREBRO	SONJA LOKAR SUROVINA ZA KRUH		NASELJE PRI GROSUP- LJEM				VEK
NEKD. IT. PREDESEDNIK (CARLO)						JADRANSKI OTOK NAJMANJŠI DELEC SNOVI				
PREBIVALKA ANGOLE							REŽISERKA VOGELNIK ZVAREK (ZASTAR.)			
TELEVIZIJA			AM. IGRAL. (DIANE)						KAR SE IZLOČI KOT NEUPORAB- NO	MAJHNA KRAČA
SKUPINA SODNIKOV			AM. IGRAL. (PATRICIA)			CIRKULACIJA PREDELT. IME BRITANIJE				
POMEMBEN KITAJSKI FILOZOF (LAO)				LJUBLJAN- SKA VELEBLA- GOVNICA INSTINKT				DOKTOR ENA SAMA		
ETILNI ALKOHOL						KRMNA RASTLINA BREZ- PRAVNO LJUDSTVO				
RAZKOŠNA HIŠA Z VRTOM					MANEKEN (JURIJ) PRED- PLAČILO					
LATINSKI VEZNIK			SL. KLUB LJUBIT. RASTLIN VASA ČUBRILOVIČ				DIKTATOR PREDESEDNIK AMIN PRIPOVEDNA PESNITEV			
NOVO- ROJENČEK (KNIŽ.)										
BOLEZENSKA SPREMEMBA SRČNIH ZAKLOPK										

KRIŽANKE & UGANKE

MINI SLOVARČEK

BRADAČ – Jurij, slovenski maneken
ALBION – predkeltsko ime Britanije

REŠITEV PREJŠNJE KRIŽANKE

 Ne trudiš, glavno je ...									
3K	3K	3K	3K	3K	3K	3K	3K	3K	3K
Z	L	A	T	O	P	I	A	L	E
B	O	G	O	T	Č	A	N	O	T
O	S	P	R	O	B	U	S		
R	O	J	E	K	A	P	A		
S	A	A	B	K	A	T	A		
M	O	N	S	U	N	L	I	N	O
O	V	I	T	J	E	D	R	I	M
Z	I	R	E	T	O	R	I	K	A
E	N	C	I	M	Č	I	K	A	T
G	A	R	D						

Mesečni sejem v Mozirju

V mesecu avgustu bo sejem
V TOREK, 16.8.
na starem sejmišču od 7. do 18. ure.

LEPO VABLJENI.

Markaž Bojan s.p., Breg pri Kočevju 10, 1232 Stara Cerkev

KUPON za brezplačni mali oglaš do 10 besed v 33. številki SN

Ime in priimek:

Naslov:

Vsebina oglasa (do 10 besed):

2011

Napovednik dogodkov	
Petek, 12. avgust	Športni park Mozirje Oaza Mozirje open 2011 - odbojka na mivki
	ob 16.00. Šolsko igrišče Luče Turnir v hokeju
	ob 19.00. Šolsko igrišče Luče Rokometna tekma stari - mladi
	ob 21.00. Luče Rock žur s skupinami Tabu, Kačji pastirji, Up'n'downs ...
	ob 21.00. ŠRC Laze pri Kokarjah Letni kino
Sobota, 13. avgust	Športni park Mozirje Oaza Mozirje open 2011 - odbojka na mivki
	Mozirski gaj Odprte razstave cvetja Cvetlični maraton v Mozirskem gaju
	ob 9.00. Šolsko igrišče Luče Turnir v malem nogometu (moški)
	ob 11.00 in 16.00. Podvolovljek Prikaz prenašanja žita in mletje moke v žagarskem mlinu
	ob 13.00. Luče (Hočevanjeva njiva) Vicersko tekmovanje
	ob 15.00. Košarkarsko igrišče v Lučah Turnir v ulični košarki
	ob 18.00. Farna cerkev in lovski dom v Lučah Sv. maša z rogisti in otvoritev lovske razstave
	ob 19.30. Luče Nastop Godbe Zgornje Savinjske doline
	ob 20.00. Luče Zabavni večer z ansamblom Harmonik'n'roll
	ob 20.30. Katedrala v Gornjem Gradu Koncert baročne glasbe argentinske zasedbe Capilla del Sol
	ob 23.30. Luče Prireditev Od štanta do štanta
Nedelja, 14. avgust	ob 13.30. Luče Prikaz in mimohod zgornjesavinjskih starodobnikov
	ob 15.00. Lovski dom Luče Prikaz lovskega krsta in nastop lovskega pevskega zbora
	ob 17.00. Luče Tradicionalna nogometna tekma suhi - debeli
	ob 17.30. ŠRC Račnek, Šmartno ob Dreti Prevzem novega gasilskega avtomobila in veselica
	ob 19.00. Luče Zabavni večer z ansamblom Slovenski ekspress
Torek, 16. avgust	ob 8.00. Sejmišče v Mozirju Sejem suhe robe, tekstila, bižuterije ...

ŽIVALI – PRODAM

Prodam en teden starega sivo-rjavega bikca in 7 mesecev brejo telico (sivo-rjavo); tel 031/393-418.

Prodam prašiče od 25 kg do 200 kg, možna dostava; gsm 031/223-484.

Prodam teličko čb-križano z mesno pasmo, staro 10 dni; gsm 041/783-427.

Prodam prašiče najboljši mesnate selekcije, za dopitanje, Fišar, Tabor; gsm 041/619-372.

Prodam 2 bikca simentalca, težka cca. 80kg; gsm 040/217-939.

Prodam teličko simentalco staro 4 mesece; tel. 03/583-12.34.

ŽIVALI – KUPIM

Kupim kravo in telico za zakol ali dopitanje ter bikce in teličke nad 100 kg – mesni tip; gsm 031/533-745.

Kupim bikce in teličke ter kravo, telico ali bika; gsm 051/372-468.

DRUGO – PRODAM

Prodam masivni bukov jedilni kot (miza, dvostranska klop 185 cm/145 cm); tel 041/941-892.

Prodam krompir; gsm 041/489-351.

Prodam komplet: računalnik, LCD monitor, miško in tipkovnico; gsm 031/477-271.

MORDA STE ISKALI PRAV TO
MENJAVA BATERIJ NA ROČNIH URAH

Menjamo baterije in pasove na ročnih urah. Hitro in kvalitetno. Velika ponudba vseh vrst ur. Tel. 03/839-5003, gsm 041-679-293.

FOTO SENI – TUŠ Center Mozirje, Lamcom d.o.o. Mozirje, Nove Trate 4.

KMETJE, GOZDARJI

Gradimo gozdne vlake brez miniranja. Opravljamo tudi vsa ostala dela s strojno mehanizacijo ter kiper prevoze. Kvalitetno in poceni; Brlec Franc 041/606-376.

GP Pirc d.o.o., Krnica 50, 3334 Luče.

ALI VAM ZDRAVNIK SVETUJE OBISK MORJA?

Ne skrbite, ni vam treba daleč, moč morja je v vaši bližini – 031/788-881.

Grajska vrata d.o.o., Solni tempelj, Šminklavž 3a, Gornji Grad.

MONTAŽA SATELITSKIH SISTEMOV – POP TV IN A KANAL

Nudimo vam montaže satelitskih sistemov za sprejem POP TV in KANAL A – pooblaščen monter za TOTAL TV in servis vseh satelitskih sistemov. Prašnikar s.p., tel. 03/584-51-94, gsm 041/688-094.

Prašnikar Miro s.p., Elektro-inštalacije in vzdrževanje elektro aparatov in naprav na terenu, Spodnje Kraše 30, 3341 Šmartno ob Dreti.

POTREBUJETE PESEK ALI GRAMOZ

Nudimo vam pesek za zidavo, omet, estrihe in beton, drobljenec za drenaže ter gramoz za ceste; gsm 041/651-196.

Terezija Burja s.p., Ter 69, 3333 Ljubno ob Savinji.

VSE VRSTE IZKOPOV

za novogradnje, ceste, dvorišča, rušenje objektov in odvoz ruševin, izgradnja greznih jam, izposoja kompresorja. Gsm 041/631-395.

TGM Janžovnik Aleš s.p., Zavodice 1, 3331 Nazarje.

Prodam vhodna leva vrata dimenzije 105 x 205 cm; gsm 070/813-438.

Pridam manjšo količino krompirja, neškropljen; gsm 031/774-520.

Prodam poceni pasjo utico, izolirana, krita s tegolo; tel 584-34-97.

Prodam cepljena smrekova drva in gradbene deske debeline 50 mm in 25 mm; gsm 031/801-430.

Prodam suha metrska drva (klaftra), cena 200 eur in šamotno opeko; gsm 031/515-112.

Prodam bukova metrska drva, možnost dostave; gsm 041/736-146.

Prodam avto prikolico in leseno okno 100 x 100 cm po simbolični ceni; gsm 041/324-409.

Prodam traktor zetor 62-45, 1. lastnik, letnik 1991; gsm 041/519-643.

Prodam traktorski mešalec Bider, za gnojevko, cena 300 eur; gsm 031/553-403.

KMETIJSKA MEHANIZACIJA – KUPIM

Kupim traktor šture zetor, imt, univezal, dobro plačilo; gsm 041/849-876.

VOZILA – PRODAM

Prodam motor avtomatik colibri; gsm 051/364-174.

Prodam R5, letnik 1996, 1.4, 115.000 km; gsm 041/559-747

NEPREMIČNINE

V centru Maribora oddam študentom dvoposteljno sobo; gsm 040/215-262.

Oddam lokal na trgu v Mozirju; gsm 041/438-303.

Prodam 35 m2 stanovanje, delno opremljeno, centralna, zk, cena 25.000 eur; gsm 051/206-045.

Bohačev toplar v Nazarjah

Vsako soboto od 8. do 12. ure

• KMEČKA TRŽNICA
• STALNA RAZSTAVA »NAZARJE SKOZI ČAS«
• RAZSTAVNO – PRODAJNA GALERIJA
DOMAČE IN UMETNOSTNE OBRTI

51. FLOSARSKI BAL NA LJUBNEM OB SAVINJI

Na flosu po Savinji kot v starih časih

V časih, ko je bilo splavarstvo ali flosarija pomembna gospodarska dejavnost v Zgornji Savinjski dolini, je Ljubno veljalo za središče te dejavnosti. Gospodarjem, olcarjem, žagarjem, furmanom, lesnim trgovcem in splavarjem, vsem sta Savinja in flosarija dajali kruh. Že od leta 1950 flosi po Savinji ne vozijo več, spomin na pomembno in donosno dejavnost pa se še danes obuja na Flosarskem balu.

veljuje» krmaniš Martin Juvan - Čuks. Seveda je bila potrebna pomoč prednjeka, zadnjeka in ostalih flosarjev. Šele ko je bil flos na vodi, so nanj sprejeli tudi mlade flosarje, ki bodo nasledili sedanjo generacijo.

Za številne obiskovalce so flosarji obudili spomine na rajže, a kaj kmalu so ugotovili, da nekaj zelo zaudarja in to nihče drug kot zelenec na flosu, ki ga je bilo potreb-

Vdiranje flosa si je tudi letos ogledala množica obiskovalcev.

Boter Anton Špeh je krščencu Davidu Pečniku zaupal nekaj koristnih življenjskih nasvetov.

Letošnji, že 51. Flosarski bal, je postregel s številnimi spremljevalnimi prireditvami, ki so trajale kar tri tedne, vrhunec dogajanja pa je bilo nedeljsko popoldne v vdiranju flosa, flosarskim krstom in povor-

no krstiti. Letos je bil krščenec David Pečnik, njegov boter pa Anton Špeh. Krst ni minil brez zaobljub in pametnih nasvetov starih flosarjev, ki so krščencu naročili, »naj se pri jedi drži naprej, pri pijači nazaj, pri

la vsa društva iz občine Ljubno. V mimohodu od Foršta do Vrbja so se predstavili flosarji, gasilci vseh treh društev, lovci, ribiči, ovčerejci in starodobniki. Svojo dejavnost so predstavili še Društvo ljubiteljev lanskega mošta, bar Jager, gostilna Pri Kumru, društvo Komen, društvo računovodskih in finančnih delavcev, študenti, člani kulturne-

lice in da potem še na vsaki veselici zdržijo do konca. Po njegovem je njegovih sokrajanov Solčavanov premalo, da bi kaj takega prenesli. Posebnega pozdrava sta bila deležna župan Franjo Naraločnik, ki se je v povorki pripeljal s starodobnikom, in kraljica mošta, ki so jo s sabo pripeljali člani društva ljubiteljev lanskega mošta.

Na letošnji povorki so sodelovala vsa društva iz občine Ljubno.

Članice društva Komen so pripravile pestro ponudbo domačih izdelkov z ljubenskih kmetij.

ko. Drugič zapored so večino prireditve v okviru praznovanja uspešno izpeljali člani Turističnega društva Naš kraj.

Vdiranje flosa je opravilo za izkušene flosarje, ki jim že leta »po-

delu naj pa na stran stopi, da bodo drugi prišli zraven.« Krščenec, ki je bil na koncu moker od zunaj in od znotraj, se je po mnenju flosarjev dobro odrezal.

V letošnji povorki so se poveza-

ga društva in družina Weiss z najstarejšo trto Zgornje Savinjske doline. Med športnimi društvi so se povorke udeležili nogometaši, skakalci, odbojkarice, kegljači, športno društvo Flosar, planinci ter športna centra Prodnik in Jakop. Vsem v povorki pa je takt dajala Godba Zgornje Savinjske doline.

Dejavnosti društev sta z balkona novo odprtega hotela Planinka v športnem stilu komentirala Andreja Lenko – Fileževa in Nejc Slapnik. Slapnika je predvsem skrbelo, kako Ljubenci zdržijo tak tempo, tri tedne stalne pripravljenosti na vese-

V Vrbju ni manjkalo ponudbe domačih izdelkov z ljubenskih kmetij, medenih izdelkov, in domačega mošta, tudi predice so se pridružile predstavitvi. Poleg Slovenskih zvokov, ki so zabavali obiskovalce dolgo v noč, so nastopili člani mešanega pevskega zbora z Ljubnega in ljudske pevke Pušeljc, katerim se je pridružila Gelca iz Nove Štifte, ki je poskrbela za izdatno dozo smeha.

Fotoreportažo z 51. Flosarskega bala si lahko ogledate na www.savinjske.com (geslo: lj51flos).

Tekst in fotografije Štefka Sem

Poštnina
plačana
po
pogodbi
št. 31/3/S

SAVINJSKE NOVICE

Savinjska cesta 4

3331 NAZARJE

DA, naročam se na teden Savinjske
novice. Naročnino bom poravnal na
osnovi računa na TR 33000-0000571515.
Naročilo velja do moje pisne odpovedi.

Ime in priimek

Naslov

Poštna številka

Datum Podpis

Savinjske novice

Sprejem naročil:
od ponedeljka do petka
od 8.00 do 12.00

Tel.: 83-90-790
savinjske@siol.net

- vezave diplomskih nalog
(Srebrn ali zlat odtis na
modro, bordo, zeleno ali črno
platnico. Tisk na hrbet ni možen.)

- izdelava tiskovin
(vizitk, vabil, letakov ...)
- plastificiranje
- grafično
oblikovanje

BARVNO
in ČRNOBELO
TISKANJE

Grafiko: novica d.o.o. Nazarje, Savinjska cesta 4, 3331 Nazarje

Drage bralke in bralci,
pred vami je nagradna igra, v kateri morate
poiskati 6 podrobnosti, v katerih se objavljeni
fotografiji med seboj razlikujeta.

Najdi razlike

NAGRADNA
IGRA

Ko jih najdete, jih na desni
fotografiji obkrožite, fotografijo
izrežite, jo prilepite na
dopisnico in nam jo s svojimi
podatki pošljite na naš naslov:
Savinjske novice, Savinjska
cesta 4, 3331 Nazarje, do
srede, 17. avgusta.

Med praviimi rešitvami
bomo izžrebali dobitnika lepe
nagrade, ki jo podelja bar Tisa
iz Solčave.

Med vsemi, ki ste pravilno rešili
prejšnjo nalogo, je bil zreb
naklonjen **Nini Podbrežnik,**
Podveža 20, Luče. Nagradenka
naj se oglasi v našem tajništvu,
kjer bo prejela bon bar Tisa iz
Solčave za okusno porčijo
postrvi s prilogo.

Pokrovitelj
akcije je
BAR TISA
Solčava 31b
031/27-69-14

